

ROJA WELAT

ROJNAMEYA SIYASÎ Û ÇANDÎ YA 15 ROJÎ
15 GÜNLÜK POLİTİK VE KÜLTÜREL GAZETE

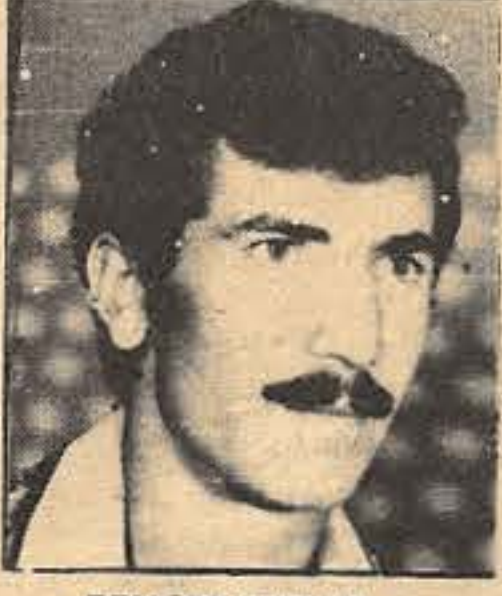
KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

13 AVRİL 1978
HEJMAR: 6 BUHA: 5 TL.

13 NİSAN 1978
SAYI: 6 FİATİ: 5 TL.

BIJÎ NEWROZ!

BESE KOLETÎ !
BIJÎ AZADÎ !

BEHÇET ERDAŞ...

MİDYAD'DA JANDARMA'NIN YAYLIM ATEŞİ SONUNDA BİR KİŞİ

ÖLDÜ BİR ÇOK KİŞİ YARALANDI

*23.3.1978 günü Midyat'tan Batmana gitmekte olan bir taksiye, jandarmaca hiç bir neden yokken ateş açıldı. Takside Behçet Erdaş, Fahri Yavuz, H. Bedri İnci ve Vasfi Yavuz bulunuyorlardı. Midyatın 2 kilometre kadar ötesinde jandarma dur işareti verdi ve taksi jandarmaların bir kaç metre ilerisinde durdu. Bu sırada otomatik G-1 silahına davranan bir jandarma eri taksiyi yaylım ateşine tuttu. Başından vurulan Behçet Erdaş orada öldü. Behçet iki, üç ve dört yaşlarında üç çocuk babasıydı, ayrıca eşi hamileydi. Ne o, ne de yanındakiler kaçakçı veya herhangi bir suçtan suçlu da değildiler.

Olay yörede nefretle karşılandı. Jandarma eri tutuklandı. Halkımıza karşı işlenen bu tür cinayetler ne ilk sen de son.

TOB-DER Midyat şubesi de yayınladığı bir bildiriyi olayı protesto etti. Bildiride, özellikle sınır boylarında had safhaya varan jandarma baskısı eleştiriliyor, işkenceler, toplu köy basmalar, kurşunlamalar protesto ediliyor ve şöyle deniyor:

"Emperyalizmin sömürü ve zulüm düzeni kalıcı olamaz. Egemen güçler şunu bilsinler ki, işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin kararlı tavizsiz mücadelesi başarıya ulaşacaktır. Bizler de devrimci ilerici, yurtsever öğretmenler olarak kurtuluşumuzun halkımızın kurtuluşuna bağlı olduğunun bilincindeyiz. Bu nedenle sonuna kadar halkımızın devrimci mücadelesinin saflarında yer alacağız."

BITLİS DHKD KURULDU

Bitlis Devrimci Halk Kültür Derneği 26.3.1978 günü açıldı. Bu nedenle bir toplantı düzenlendi. Toplantıya çeşitli demokratik kuruluşlardan dayanışma mesajları geldi.

Geçici yönetim kurulu Celal Bağoğlu (başkan) Mehmet Gürses (sekreter) Faik Saygılı, (sayman) Hüsamettin Kitapçı, Sabahattin Mazlum, Veysi Uluer ve Hüseyin Ballı'dan oluşuyor. Kurucu üyeler arasında Orhan Talun, Cemal Saygılı, Nevzat Teker, Servet Durgunlu, Suat Durgunlu, Maşallah Ağbay ve Vasfi Uluer var.

Başkan Celal Bağoğlu açılış toplantısında yaptığı konuşmada demokratik kitle örgütlerinin niteliğini ve görevlerini belirtti. Bağoğlu dünya devrimci hareketinden söz ederken de çağımızın temel niteliğinin kapitalizden sosyalizme geçiş ve bağımlı-sömürge ulusların emperyalizme, sömürgecilğe ve her türlü gericiğe karşı mücadele çağı olduğunu belirtti.

Bitlis DHKD 28.3.1978 tarihli bildirisinde hedeflerini şöyle belirtiyor:

"-Emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme ve feodal gericiğe karşı mücadele, günümüzde artık ulusal ve uluslararası planda emperyalizmin ve gericiğin hizmetine girmiş ve karşı devrimci bir nitelik kazanmış olan maoculuğa karşı etkin mücadele,

Halkımızın ulusal demokratik mücadelesine zarar veren her türlü pasifist, teslimiyetçi oportünist görüş ve tutumlarla goşist ve maceracı akımlarla mücadele."

Bildirinin sonunda şöyle deniyor:

"Bitlis Devrimci Halk Kültür Derneği, halkımızın özgürlük demokrasi ve sosyalizm için vermekte olduğu yiğit ve kararlı mücadeleyi coşku ile selamlar. Dünya halklarının eşitlik ve özgürlük için verdikleri mücadeleyi ve devrimci dayanışmayı selamlar."

BİNGÖL DHKD KURULDU

Geniş bir gençlik, aydın ve emekçi kitlesinin katılımıyla Bingöl'de Devrimci Halk Kültür Derneği kuruldu. Derneğin geçici yönetim kurulu Avni Kışın (başkan) Hüsnü Kıyak (sekreter) Mustafa Birden (sayman) Zeki Tarhan ve Yaşar Kaygala'dan oluşuyor.

Dernek Başkanı Avni Kışın, basına yaptığı açıklamada, şöyle diyor:

"Dünyanın çehresinin demokrasi güçlerinden yana

güçlü bir değişim süreci içinde bulunması, toplumsal gelişmenin hızlanması dünya ölçüsünde özgürlük ve demokrasi güçlerinin baskı ve sömürüye karşı verdiği mücadeleyi olumlu yönde etkilemektedir. Baskı, sömürü ve zulme karşı mücadelenin hızlanması, işsizliğin, pahalılığın, sömürü ve tahakkümün altında bulunan geniş yığınları örgütlü mücadelenin bilincine varmaya zorluyor. Bütün bu etkenlerin ve toplumun taşıdığı çelişkilerin ürünü olarak demokratik nitelikteki örgütler, yurdun dört bir yanında mantar gibi bitiyor. İşte Bingöl DHKD de, halkımızın emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme ve feodal gericiğe karşı gelişen mücadelesinin dayattığı demokratik görevlerin gereği olarak kurulmuştur."

Karşı devrimci maoculuğa karşı etkin bir mücadele yürütüleceği belirtilen açıklamada, ilkelerden ödün vermeden devrimci ve demokratik güçlerin en geniş birliği için çaba gösterileceği söyleniyor ve şöyle deniyor:

"Ancak pasifizmlerini maskeleyerek için bilinçli olarak güçbirliğini baltalayan ve sivri laflarla devrimcilik yapma durumundan kendilerini kurtaramayanlara karşı da acımasız bir ideolojik mücadele verilecektir."

16 MART DİRENİŞİ VE "AYDINLIK"

Diyarbakır Belediye Başkanı Zana, Aydınlik gazetesinin haberini yalanladı:

Geçtiğimiz günlerde maocu karşı devrimciler, emperyalizmin ve yerel burjuvazinin hizmetinde işleri daha da ileri götürerek Aydınlik adında bir gazetenin yayınına başladılar. Bu kadar hizmetin onlara bu olanağı sağlayacağı açıktı.

Bu gazete ile birlikte maocuların maskesi daha da düştü. Tek amaçlarının sosyalizm düşmanlığı olduğu hiç bir kuşkuya yer vermeyecek biçimde açığa çıktı. Maocular sosyalist ülkelere saldırı ve iftiralarını görülmemiş düzeylere vardırıdılar. Amerikan emperyalizmini ise artık açıktan açığa savunuyorlar. Erzincanlı büyük toprak ağası ve AP'in eski devlet bakanı Sadık Perinçek'in oğlu bakan neler yazıyor: Amerika Doğu Akdeniz'de barış istiyormuş da buna Sovyetler karşıymış. Amerikan emperyalizmini barışsever ve en güçlü sosyalist ülkeyi de barış düşmanı ilan ettikten sonra artık ne denir? Sadece bayımızın niçin Amerikanın Sesi radyosunda ya da BBC'de yorumculuk yapmayıp da böyle bir gazetede oyalandığı aklı gelibilir. Onun ne olduğu belli, ardından gidenler düşünsün...

Yeni Mahir Kaynakları tanımak için ille de 12 Mart mı gerekli?

Aydınlik adındaki bu maskeli "Tercüman" 16 mart işçi direnişiyi ilgili olarak Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana hakkında kendi türünde bir maskelinin bildirdiği yalan ajans haberine dayanarak kamuoyunu aldatıcı yayın yaptı. Güya Mehdi Zana 16 mart işçi direnişisi için "Bu direniş faşizmin istediği doğrultudadır" demiş. Söz konusu haberin yalan olduğunu Zana'yı tanıyan herkes ilk anda tahmin etmişti. Nitekim Mehdi Zana böyle bir açıklama yapmadığını, haberin yalan olduğunu açıklamış bulunuyor.

Emekçiler, bu gazeteye dikkat edin! O, "halkın yarattığı gazete" değil, para babalarının karanlık kişilerin yarattığı bir gazete. O sosyalist ve demokratik hareketi vurmak için çok daha usta yöntemler kullanıyor. Devrimci görünüp devrimciliği vuruyor. Baksanıza, daha dün kadar Amerikan uşaklığını açıkça alınlarına yazmış olan MHP'nin beslemeleri bile "Ne Amerika ne Rusya ne Çin" diyorlar "Kahrolsun emperyalizm, kapitalizm, ve faşizm!" diyorlar. At izinin it izine karıştığı bir bulanık ortamdan geçiyoruz. Emperyalizmin ajanları türlü kılıklerle karşımıza çıkıyorlar. Azılı faşistler, kendilerini gizlemek için faşizme küftettikten sonra, emperyalizm ajanları neden sosyalizm kılıfına girmesinler?

Bir zamanların ünlü İngiliz casusu Lawrens de nurani bir şeyh kılıfına girip Kürdistanı dolaşmamış mıydı?

KISA HABERLER

★ Bir süre önce yapılan Bitlis TÖB-DER şube kongresinde seçimlere özgürlük grubu adıyla katılan öğretmenler yönetimi büyük bir farkla (85-35) aldılar.

★ Ergani de TÖB-DER şube kongresini yine aynı adla seçimlere katılan öğretmenler farklı şekilde alırken Siirt'te de şube kongresini yine Özgürlük Grubu kazandı.

★ Adana'da kısa süre önce yapılan TÖM-DER şubesi kongresini, Özgürlük Grubu adıyla katılan grup diğer bütün grupların toplamından daha fazla oy alarak kazandı.

★ Ahlat ve Malazgirt'te de TÖB-DER şubesi kongrelerine Özgürlük Grubu olarak katılan öğretmenler tek liste olarak yönetime geldiler.

İrkçilik Şahlanıyor...

İlk insanlar, işler kötüye gittiğinde bunu birtakım kötü ruhlara yüklerlerdi. Ortaçağların cadıları da ünlüdür. Kötü şeyler olduğu, toplumların başına bir felaket geldiği zaman böyle şeyler cadıların yaptıkları sihirlerle, büyülere bağlanırdı. Bu yüzden Ortaçağlarda pek çok yaşlı kadın yakılmış ya da engizisyon baltasıyla başı uçurulmuştur. Muhterem papazlar, prensler, krallar bu "Cadı"lara karşı çok amansız idiler. Elbet bu tür cadılar hep de yoksul halk kesimlerinde bulunurdu! Bir beyin ya da kralın yaşlı anasının toplumları soyup-sömüren, ihtiraslarıyla sırasında onbinlerce insanın kanına giren bu tür cadıların büyücülükle suçlandığı görülmemiştir.

Hitler, Alman toplumunun karşılaştığı felaketlerin suçunu Yahudilere yükledi. Ona göre, yahudiler çok para kazanarak Cermen halkını sömürüyorlardı. Yahudiler Alman halkının düşmanı idiler; yoksulluğun acılarının nedeni onlardı... Almanyanın gelişip güçlenmesini istemiyorlardı. Onlar, içerdeki düşmandılar.

Alman ırkçılığı, Almanya'da kapitalizmin geliştiği bir dönemde boy verdi. Alman para babaları yayılma peşindeydiler. Birinci Dünya Savaşında başı çektiler ama, bu savaşta Almanya ağır bir yenilgiye uğradı, topraklarının bir kısmını Fransa'ya kaptırdı, ağır bir savaş tazminatı ödemek zorunda kaldı. Savaş sonrası yıllarda Almanya'da büyük sıkıntılar yaşandı. Yahudi düşmanlığı işte bu bunalım yıllarında boyverdi. Yahudiler parayı sevmiş olabilirler, ama besbelli Alman toplumunu acılara, sıkıntılara düşürenler bizzat Almanya'yı yöneten para babaları idi. Savaşı onlar çıkarmışlardı; işsizliğin, açlığın sorumlusu onlardı. Ama onlar bu suçları yükleyecek birini, birtakım büyücüleri bulmak zorundaydılar.

Hitler, hiç kuşkusuz bir akli hastasıydı, bir manyaktı. Ama toplumların yaşamında öyle dönemler olur ki, böylesine manyaklara gerek duyulur, onlara önemli roller verilir. Propagandalarını yalan ve demagoji üstüne kuran yalanlarla kitleleri sürüklemek isteyen egemen sınıflar, bu propagandaya gerçekten inanacak, onu yüreğinden savunacak manyakların göğsüne madalya takmaya hazır dırlar..

Mak-Kertcilik 2. Dünya Savaşından sonra Amerika'da bir terör dalgası estirdi. Amerika 2. Dünya Savaşının galipleri arasında idi, ülke savaşta tahrip olmamış, tam tersine Amerikan sanayii savaşın büyük vurgunlar sağlayıp güçlü bir atılım yapmıştı. Ama Amerikan toplumu da savaşın acılarını, en azından cephelerde ölen sakat düşen yüzbinlerce Amerikalı ile birlikte yaşamıştı. Amerikan halkı da tüm halklar gibi barış istiyordu, silahlanma yarışına karşı çıkıyordu. Diğer yandan 2. Dünya Savaşı sosyalizmin zaferini getirmiş birçok yeni ülke sosyalist dünya sistemine katılmıştı. Emperyalistler son derece tedirgin idiler. Sosyalizmin gelişimini durdurmak, geriletme istiyorlardı. Batı, Avrupa'yı "Komünizm belası"ndan korumalıydılar. Silah tekelleri, tatlı kârlarını sürdürmek için barış hareketini sindirmeliydiler.. Tüm propaganda mekanizması, kitlelere komünizmin "saldırganlığını" "Hürriyet düşmanlığını" "Zulmünü" anlatmaya yöneldi. Komünizm bir "canavar" dı! İyi yürekli para babaları insanlığı ondan koruyacaklardı!.. İşte Mak-Kertcilik bu şartlarda boyverdi.

Amerikan senatörü Mak-Kerti (Mac-Carthy) her barış taraftarını, her demokrat, ilerici kişiyi komünistlikle suçluyordu. Komünist ise Amerikan halkının düşmanı (!) bir sabotajcı bir Rus ajanı (!) demekti. Bu gerici humma bir anda Amerikan toplumunu sardı, tüm ilerici insanların üzerinde bir zulüm rüzgarı gibi esti. Öteki ülkelerde de pek çok Mak-Kerti'ler türedi.

Son günlerde Türkiye'de hızlanan ırkçı kampanyaya dikkat ediyor musunuz? Sahneye yeni yeni Hitler taslakları Mak-Kerti çömezleri çıkıyor. Hepsisi de, ağız birliği etmiş gibi aynı şeyleri tekrarlıyorlar:

"Devlet batıyor!"

"Vatan tehlikedey!"

"Vatan ve milleti bölmek istiyorlar!"

Propaganda giderek daha da biçimlendiriliyor ve dikkatler belli noktalara çekiliyor:

"Bu olayların kaynağında bölücülük var!"

"Hem sağda, hem solda vuruşların arkasında Kürtçülük var!"

"Gizli örgütleri Kürtçülük yönetiyor!"

"Bu kanlı olayların, felaketlerin tüm suçu Kürtçülerin!"

Önce bazı mitçiler, tescilli CIA ajanları harekete geçerek bu konuda yazılar döktürdüler. Bunlardan maruf biri konuyu C. Senatosu'na getirdi ve oradaki Kürt asıllı pek çok senatörün ve bu arada Sırrı Atalay gibilerin gözlerinin içine baka baka, Kürtçe çıkan basına saldırdı, Türkiye'de Kürtçe yayın yapılamayacağını bunun ülkeyi ve milleti böleceğini (!) söyledi. Sonra devreye başkaları, eski ve yeni Mak-Kertciler, iflah olmaz şovenler, şerbetçiler, sonradan müslüman olup kimsenin müslümanlığını beğenmeyenler girdiler.

Neymiş efendim, sayın devlet ricali huzurunda "halklara özgürlük!" diye haykırılmış... Olur mu ya!.. Birtakım adamlar kuduruyorlar, deliye dönüyorlar. Demeç üstüne demeç veriyorlar.

Çok tirajlı gerici basında bir kampanya açılmış bulunuyor. DİSK'e ve TÖB-DER'e saldırıyorlar en çok. Demokratik Eğitim Kurultayında alınan kararlara köpürüyorlar. DEK Roja Welat üstündeki baskılara karşı çıkmış. DEK her halkın kendi anadilinde yayın hakkını savunmuş, ırkçı-şoven baskılara karşı çıkmış. İnsanların kendi anadillerinde özgürce eğitim hakkını savunan, ırkçı şoven asimilasyoncu baskılara karşı çıkan Gültekin Gazioglu'na ateş püskürüyorlar.

Çok tirajlı gerici basında bir mektupçuluk salgını da başladı. Bu mektuplarda "anarşik olaylar"ın temelinde Kürtçülük hareketinin "vatan-millet bölücülerinin" bulunduğunu yazıyor sayın okurlar! Meğer bazı sayın okurlar devlet ricalinin bile bilmediği şeyler biliyorlarmış..

Bu kampanyanın çok bilinçli bir şekilde açıldığı, sistemli şekilde

yürütüldüğü açıktır. Bundan amaçlanan hedefler de bellidir. Bu kampanyanın ardında, tüm gerici kampanyaların ardında olduğu gibi, açık-gizli gerici örgütler vardır ve ipleri çok daha ötelere, emperyalist mihraklara kadar uzanmaktadır. Düzmece polis dosyalarının, yalanla demagojiyle örülü raporların burjuva basını sayfalarına yansması ilk değil elbet.

Bu kampanyanın nasıl bir dönemde açıldığına dikkat edelim: Gerici-faşist karması MC düşmüş yerine gelen yeni hükümet, faşist ve gerici bazı kadroları devlet kurumlarından çıkarmak, etkisiz kılmak için bazı tedbirler almaya başlamıştır. Yeni hükümet öğrenim kurumlarındaki faşist işgallerine de son vermek istemektedir. Faşistler ve diğer gerici ortakları, ne pahasına olursa olsun bunu önlemeye çalışıyorlar. Bir yandan kanlı saldırıları yoğunlaştırıp hükümeti çaresiz düşürmeye istifaya dağılmaya zorluyor, ya da 12 Mart benzeri gerici bir darbeyi gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Faşist MHP'nin ve onunla kader birliği içindeki Demirel ve çevresinin hesabı budur.

Kuşkusuz bu tüm burjuvazinin toprak sahiplerinin ve onların ardındaki tüm emperyalist güçlerin hesabı değildir. Öyle olsaydı bu güçler MC'nin düşmesine ve yeni hükümetin kurulmasına olanak vermezlerdi. Ama bu güçler yani tercihlerini bir faşist iktidardan yana değil de, CHP'nin bağımsızlar ve diğer koltuk değnekleriyle kurduğu bu hükümetten yana kullanan sermaye güçleri de, hiç kuşkusuz CHP'den ilerici yönde adım atmasını beklemiyor ve bunu istemiyorlar. Onların CHP'den istediği, sistem içinde bugünkü bunalımı aşmak, sınıf mücadelesini yumuşatmak, "Çalışma barışını" sağlamaktır. Bu güçler de bir CHP iktidarında sosyalist ve demokratik güçlerin etkinlik kazanmasını istemiyorlar. Bu nedenle de CHP'yi sosyalist ve demokratik güçlerle karşı karşıya getirmek onların da işine geliyor. Böylece bir taşla birkaç kuş vurmuş olacaklardır. CHP sağa kayacak islah olacak, sosyalist ve demokratik güçlere gelişme olanağı verilmeyecek, sermayenin yedek gücü faşistler de fazla kayıp vermeden, sıradan kullanılmak üzere korunacaktır.

İşte bu amaçlarla sermayenin tüm kanatları CHP'ye yanlış hedef gösteriyor, onu sosyalist ve demokratik güçlerle karşı karşıya getirmek istiyorlar. Onlar CHP'yi bu yola sürüklemek için en uygun düşen şovenizm silahını kullanıyorlar. Çünkü böylece CHP'ye bu politikayı uygulamak kolaydır. CHP ve onun lideri Ecevit nasıl olsa Kürt halkının ulusal demokratik hareketine karşı büyük allerji duymaktadır. Diğer yandan, ülkede güçlü bir ırkçılık ve sosyal şovenizm geleneği vardır. Böylece kendilerini sosyalist ve demokratik sayan birçok güçler bile etkisiz "tarafsız" kılınabilir.

Oyun açıktır: Tüm sosyalist ve demokratik güçlerin arkasında "Kürtçülüğü" göstereceksin ve ona karşı güçleri birleştireceksin.. İşte bugünlerde televizyonda basında, kahvede, sokakta açıkça ve kimi yerde altan alta yürütülen sistemli propagandanın hedefi budur: Kitleleri aldatmak, şartlandırmak, onlara düşman diye yanlış bir hedef göstermek.

"Düşman Kürtlerdir" dedin mi birçok saf insan pekâla buna inanabilir, bundan heyecan duyabilir. "Düşman Rumlardır" dendiği zaman nasıl heyecanlanıyorsa... Öyleyse "Kahrolsun pahalılığın sıkıntılarının, siyasi cinayetlerin ve tüm kötülüklerin sebebi Kürtler!"

İşte oyun budur ve bu oyunu açığa ve boşa çıkarmak da en başta gerçek sosyalistlerin ve demokratların görevidir. Peki bu noktada Türkiye'nin sosyalist ve demokratik güçleri ne yapıyorlar?

Ne yapacaklar, her zamanki gibi genellikle susuyorlar... "Kürt meselesine karışma hassa çevreler kızar..." "Bu meseleye dokunma, faşizm gelir!" Ya de "Kürt sorununun çözümü sosyalist düzende olur. Şimdilik yapacak birşey yok" gibisinden görevden kaçma gerekçeleri... Bazıları Kürt halkının üstündeki baskılara karşı çıkmayı, bu halkın ulusal ve demokratik hakları için mücadeleyi "kürtçü"lerin işi sanıyorlar, bu dönemde ise zamansız buluyorlar. Bazıları açıkça söylemeseler bile, içten içe şunu bekliyorlar bizden: Kürtçe yayından vazgeçelim, "halklara özgürlük" istemekten vazgeçelim; çünkü bu çabalar şu anda hükümeti güç duruma düşürüyor ve gericiler onu kullanıyor. Bazıları nerdeyse bu demokratik mücadeleyi provakasyon sayacak.

Oysa Kürt devrimcileri ilk kez şu sayın CHP iktidarı döneminde Kürtçe yayın yapmadılar. Roja Welat MC'nin terörü altında çıktı ve dişe diş bir mücadeleyle sürdürüldü. Bazı yayınlar ise üç yılı doldurdu. CHP liderlerine düşen Kürt halkının devrimci ve demokratik güçlerine karşı çıgırtkanlık yapan bu koroya katılmak değil, demokratik halklara saygılı olmaktır.

Türkiye sosyalist ve demokratlarına düşen ise sermaye çevrelerinin bu gerici oyunlarını saldırılarını açığa çıkarmak, onlara karşı ve CHP'nin geriye doğru atacağı adımlara karşı ciddi şekilde mücadele etmektir.

Çünkü bu oyun susularak değil, ancak böyle bozulabilir. Şovenizm propagandası çürütülerek, kitlelere gösterilen yanlış hedefler deşifre edilerek, Kürt halkının demokratik taleplerine sahip çıkılarak bozulabilir.

Bu saldırının yalnız Kürt halkının devrimci ve demokratik güçlerine, bazılarının sosyal şoven yargılarıyla "Kürtçülere" yöneldiğini sananlar kesinlikle aldanyırlar. Onlar böyle sanıp boşuna kendilerini emniyette bilmesinler. Böyle sananlar feci biçimde aldandıklarını görecekler ve pahalıya ödeyeceklerdir.

Faşist güçlere karşı bugüne dek verilen mücadelede Kürt halkının sosyalist, demokrat, yurtsever güçlerinin büyük payı vardır. Faşistleri, militaristleri, bazı vatan kurtaran sahte kahramanları düşündüren, maceracı girişimlerden alıkoyan bir neden de Kürt halkının gösterebileceği dirençten duydukları korkudur. Hızla uyanan ulusal ve demokratik hakları için, iyi bir gelecek için, insanca bir düzen için emekçi Türk halkıyla omuz omuza mücadele eden Kürt halkını sindirmek kimsenin haddi değildir artık.

NEWROZ Û ROJA DIJ NIJADPARÊZIYÊ HAT PIROZKIRIN

Cejna gelê Kurd, Newroz, di meha çûyî da bi dîlşahi hat pirozkirin. Çer tê zanin, 21. Adar roja cejna newrozê ye, serê salê ye di teqwima newrozê da. Ev sala 2590 ye gora Newrozê.

Newroz ne tenê li Kurdistanê, li ba gelên Îranê ba Eceman û Efganiyan ji tê pirozkirin.

SERHATÎYA NEWROZE

Di çirokê da usa dibêje: Zemanekî li Kurdistanê bi navê Dahaq hukumdarek zehm hebû. Ewî li ser xebatkarên, li ser gelê reben zulm û tedayên mezin dikir. Rojê li ser milên wî da dî mar pêyda bûn. Hekimana

Bi vi awayî Kurd, bi hatina biharê ji rojên teng xilas dibin û newrozê bi dîlşahi piroz dikin. Ew li newrozê cilên nuh ên rengareng (helbet çî ku di destê wan da heye...) Li xwe dikin, listikan derdixînin, govendê digrin, stranan dibêjin, diçin seyrangahan, dadîkevin qiraxên avan û li ser çîyan agir vedixînin.

Lê belê, Dehaq çû, yê nuh hatin. Kurdistan hat talankirin, parvakirin û gelê Kurd di bin zulmê da ket xizaniyek û nezaniyek mezin. Gelê me ji demên dijwar, ji çetnayên

din piçûk ditin, tevi ekonomiya wan, Zîmanê Wan diroka wan û hemû çanda wan qedexa kirin, şunda hiştin.

Nijadparêzî di destpêka sedsala bistan da gelek pêş da çû. Faşistên hov bi navê wê reziltiyên dinê derxistin. Tevî pelixandina faşizmê, nijadparêziyê ji derbeke mezin xwar.

Eşkere ye ku ramanên nijadparêziyê bê bingehe in, pûç in. Îlm û zanîne daye ber çavan û pratigê ji îspat kirîye ku qe nijadek ji nijadê din bilind nîne. Ji xwe, bi meşina dirokê nijad ji tevlihev bûne. Sedemê pêşveçûna an şundamayîna gelan ne nijadî ye.

Ew ji şertê civakî û tebiî der tê. Ku zordestî û kedxwarî ji ser gelan rabe, ku ew firsendên baş bibînin, hemû gel ji dîkarin pêş da biçin û serfînyaz bibînin.

Nîha ji hin li gelek ciyên dinê nijadparêzî bi hemû hovîtiya xwe dom dike. Li Efrîqa Başur, Li Zîmbabwê reşîk di bin nîrê sisikên kolonyalist da ne.

Reşîk li van welatan 5-6 qatî sisikan in, lê kolonyalistên zordest tu azadî nedane wan, ew dil û xizan kirine. Li Hamêlkanê ji di mabeyna reşîk û sisikan da wekhevî tune. Reşîk ji gelek heqên mirovî bê par in. Sisik ewana piçûk dibînin û li wan teda dikin. Tevera gelan diji nijadparêziyê li van welatan û welatên din dom dike.

Tirkîyê, li Îranê li Iraq û Sûriyê ji heqên mirovî, ji azadîyên gelî bê par e. Zordest nahêlin ku gelê Kurd bi zîmanê xwe bixwine, binivîse û bipeyive. Çanda gelê me, heya stranan hatiye qedexa kirin. Gelê me ji çand û diroka xwe bêhay ma ye. Ew dixwazin ku gelê me bi zorê bînin Tirk, Ecem û Ereb.

Kurdan, gava diji zordestan serhildane, tevera wan bi kuştin û menfî kirina sedhezaran hatiye pelaxtin. Ev hovîtiyên han iro ji li ber çavê hemû dinyayê derbaz dibînin.

Bona vê yekê, maneyê 21. Adarê ji bo gelê Kurd du qat giring e; ew him roja newrozê ye, him ji roja diji nijadparêziyê. Gelê me di vê rojê da cejna xwe piroz dike û tevera xwe diji zulmê zordestiyê, diji nijadparêziyê pêt dike.

GELÊ KURD BENDÊN ZULME WÊ BIŞKÊNINE

Gelê Kurd geleki kên e. Diroka wî digihîje hezarsalan. Kurdistanê bajarvaniyên kevn ditiye. Kurdan hin sê hezarsal berê bajar avakirine, cokên avdanê çêkirine û hin di wê çaxê da bi nivîsandîne mijûl bûne. Iro ku gelê Kurd dil e û ewqas şunda maye, ev ne sûcê gelê me ye. Herkes ji pê dizane û dibêje ku gelê Kurd xwediyên rûçikên bilind e; mîrxwas û jir e. Gelê Kurd evindarê azadîyê ye. Ew wek çiyayên Kurdistanê serbilind e. Pîr mixabin ku dujmanan dor li welatê me

Koroya DHKD'ya Engerê û Dengbêj "Newroz" di şeva Nûrozê da...

gelek dermêşî kirin lê tu çare jê ra ne ditin. Şeytên ji Dehaq got: "Hewce ye ku her roj mîjuyên du xortan bîdin maran." Ji wê rojê şunda her roj Lawek û keçek kuştin û mîjuyên wan dane maran.

Demekî bi vi awayî çû. Piştî rojê xelkê rabû ser xwe, êrîşî qesra Dehaq kir. Kaweyê Hesinker pêşîya wan kişand, wî bi çakûça xwe serê Dehaq pelixand û gelê Kurd ji dîliyê xilas bû.

Ev çirok ji kurayîya dirokê tê. Belê, hezarsalan berê çî pêkhatiye, em nikarin bi awakî êşkere tîxin ber çavan. Lê di diroka gelan da rojên cejn û şayan helbet bê bingehe nînin. Ku bûyereke mezin, bûyereke çê derbaz ne bûwa, dernehata sedemê cejnê ji ne dibû. Ew tenê rojên usa giring in ku gel ji afatekî xilas dibe, digihîje firehiyê an zora dujman dibe, ew roj dibîne cejn û şayî.

HATINA BIHARÊ

Li aliyê din, roja Newrozê rojek biharê ye. Rojên sermê û berfê tevî birçîtiyê diçin, دنیا dibe germ, ax xwe tevdide. Kulîlk vedibin, mîrê û dar şîr dibin, jin nuh va dikele.

Di mitolojiya Kurdan da du xwedê - Hurmuz û Ehreman - tim bi hev û du ra şer dikin. Ehreman aligirê zivistanê ye, derd û bela hemû ji wî tîne. Hurmuz xwedêyê rindiyê ye. Gava Hurmuz zora Ehreman dibe zivistan dîce û bihar tê.

mezin derbaz bû, hat iro. Wê disa Newroz ji bir nekir, ew di dilê gelê me da ji. Iro ji gelê me, bi pirozkirina newrozê hêviya xwe bo azadîyê, bo rojên rind nîşan dide.

21. ADAR, ROJA DIJ NIJADPARÊZIYÊ

Digel Newrozê, 21. Adar roja diji nijadparêziyê ye di navbera gelan da.

Di sala 1960'da roja 21. Adar, li Efrîqa Başur reşîkan mîtingek çêkirin bûn. Sisikan bi çekan li wan xistin, 69 kes kuştin û bi sedan ji brîndar kirin. Hemû gelên, dinê, hemû mirovên pêşverû nalet li vê zulmê û xwinrêtinê anîn û hevalbendiya xwe bi reşîkan nîşandan. Mîletên Yekbûyî ji ew roj kir roja diji nijadparêziyê di navbera mîletan da. Mîletên Yekbûyî isal ji (1978) bi tîmami sala diji nijadparêziyê ilan kirîye.

Nijadparêzî ideolojiyek sermiyandaran e. Kolonyalîstan, dema ku êrîşî ser welatên Hamêlkanê, Esiyê û Efrîqê kirin, heyiyan wan talan kirin, gelên wan dil kirin û gotin ku: "Eslê me çê ye, bilind e; em jêhati ne û bajarvan in. Gelên din-yên reş, zer û esmer nijadên nîzm in...Hewce ye ku ew di bin nîrê me da bin..." Her usa ji, kedxwar û zordestan li pir deran nijadparêzî kirin, gelên

Keçên Kurd seva Nûrozê, di govendê da... Şeva stembolê...

GELÊ KURD JI DI BIN NÎRÊ NIJADPARÊZIYÊ DA YE

Mana vê rojê bo gelê Kurd ji gelek mezin e. Ji ber ku, gelê Kurd di bin zordestiyê nijadparêziyê da ye.

Welatê me iro perçe perçe ye. Emperyalîstan û zordestên Rojhilata Navîn ew krîne 3-4 kerî û gelê Kurd dil krîne. Ew bi hevra, heyiyan Kurdistanê yê sererdin û bînerdin talan dikin, dixwin. Ewana gelê Kurd xizan krîne û di nav tariyê da hiştine. 20 milyon Kurd li

girtine û hundir da ji axan û şêxan gelê me perçe perçe krîne, piştî me şikandine.

Lê gelê me ji vê dîliyê razi ne bûye û têkoşîna wê bo rizgariyê dajoy, roj bi roj xurt dibe. Ewê zû an dereng, hemû qeyd û bendên dîliyê bişkênine, bigihîje azadîya xwe û di koma mîletan da ciyê xwe bigre. Di vê têkoşînê da gelê Tirk ê xebatkar û hemû gelên dinê hevalên me ne. Karkerên hemû welatan birayên me ne. Xebatkarên Kurdistanê pêşengîya tê-

koşina azadiyê dîkn. Ewê çarî nine, welat ji hemû bendên zulmê û qedxwariyê xilas bîkn.

Rojekî zû an dereng- roja welat hîlbê û gelê me bîgihîje azadiyê, pêşveçûnê û sosyalîzmê.

Bijî azadi, bîmri koletî!

ŞEVA NEWROZÊ LI STEMBOLE

Gelê Kurd isal bo pirozkirina newrozê li Stembolê û Enqerê şevên newrozê sazîr.

Li Stembolê şeva newrozê

Demek ji "Dawîya Dehaq" Şeva Enqerê...

dî roja 18. Adarê li Qesra Spor û Nişandaniyê (Spor ve Sergi Sarayı) çêbû. Xortan, çend rojan berê da afîşên newrozê li her derê bajêr xistibûn. Qasî 3-4 hezar kes li şevê civiyan.

Destpêka şevê da serokê DHKD'ya Stembolê Mehmed Arslan dî derheqa newrozê û roja dij nîjadparêziyê qisekir. Wî got: "Newroz, bo gelê Kurd rojekî zef girîng e. Vê rojê da gelê me diji zalîman yekbûyê û Kaweyê Hesînger serê Dehaq perçiqandiye. Her usa ji iro roja dij nîjadparêziyê ye dî navbera milletan da. Gelên bîndest û aşîxwaz iro têkoşin û yekîtiya xwe bi dengê bilîndîrê eşkere dîkn."

Şevê da helbestên Kurdi û Tirkî hatin xwendin û koroya DHKD'yê (Komela Çanda Gel a Şoreşger) marş û stranên kurdi gotin. Xort û keçan govend girtin û listikên Bidlîsê, Vanê Qerekosê û Çolemêrge tevi def û zîrnê listin. Xortên Beyazîdê ji govenda xwe bi meşk û bilûrê girtin.

Agrî dane nîfta nav tasan û pê "NEWROZ" nîvisandin. Wê demê da ronî hatin xevdakirin û li çar aliyê salonê agirên hêstan wek stêran geş bûn.

Memo-dengbêjek ji aliyê Dêrîsim û Heyder bî Zazakî û Tirkî, Heval û Koma Azadî ji Kurdi kîlam gotin şahiyek mezin derxistin. Gava "Herne Pêş" hate gotin bî hezaran kes tevlê bûn:

"Herne pêş! Herne pêş! Dewr û dem ya we ye,

"Welat, çav li rê, bendewarê we ye."

Salonê, bî sloganên "gelan ra azadî", "bijî azadî, bîmri koletî", "bîmri kolonyalîzm", "Bîmri faşîzm", "Bîratîya gelan yekîtiya karkeran", "dengê Roja Welat nayê birin" deng da.

Gelek tevgerîdanên demokrat, dî nav wan TSİP (Partiya Karkeran ya Sosyalîst-Tirkîyê) PİM (Komela Dijî Bettalî û Buhayîyê) SGB (Yetkîtiya Xortên Sosyalîst) DHKD'yên bajarên din, Kovara Rîzgari û pîr kesên mesajên pirozkirinê û pîştgêriyê şandibûn şeva newrozê û dij nîjadparêziyê. Şevê da gelek ji sosyalîst û demokratên Tirk hebûn û ewana ji hevalbendiya xwe bî gelê Kurd ra nişandan. Xortek Laz ji derket û bî zîmanê xwe helbestek xwend.

Ev şerê jîyîn û mîrînê... Bîhelîşînîn vê dezgeyê kevn, Dîneyek nuh dîxwazîn em! Pozbîlînd êdî bîzanbîn Nah şunda hertîşt em in!

Ev şerê me yî paşîn e, Şerê dijwar û giran. Bî enternasyonalê Rîzgar dibe insan!

Pîştî xort û keçên DHKD'yê û SGB'yê govend girtin û listikên welat nişandan. Koroya SGB'yê ji bî Tirkî marş û stran gotin. SGB'yê piyeseke kurt ji nişanda. Ew dî derhaqa şer û aşîtiyê û dij nîjadparêziyê bû.

Civînê da helbestvanê Tirk Hasan Hüseyin ji hebû. Ewî ji çend helbestê xwendin.

Dî şevê de dengbêjek bî navê "Newroz" û sê hevalên Koma Azadî marş û stranên kurdi gotin û guhdar gelek dîlxweş kirin. Koma Azadî, helbestê ku li ser Roja Welat hatibû nîvisandin û me dî hejmarê çaran da çapkiribû, ew ji kîrîye kîlam û dibêje.

Guhdaran ji vê kîlamê, ji kîlama ku li ser Lenin hatibû gotin û ji ya Yêkê Gulanê gelek hezkirin.

Dî mabêynan da projeksiyonê resmî nîjadparêziyê, yê şer û têkoşînê nişandan. Haziran bî eleqek mezin li wan nihêrin. Gelek mesajên piroziyê û dij nîjadparêziyê hatin xwendin. Şev bî şahî û serfînyazî derbaz bû.

Li Kurdistanê gelê me, newroz wekedetên bav û kalan pirozkir. Nîjadparêzên zordest hin nahêlin ku li bajarên Kurdistanê newroz eşkere bî pirozkirin. Li Vanê ji xortan şevêk hazîrkiribûn, lê Wali îzna civînê neda. Gora zagonan divê civîn serbest buwa. Lê çer lê zanîn, li Kurdistanê merivê hukumetê bî xwe guh nadîne zagonan û ewana dîxîne bin lîngan.

Şevên Stembolê û Enqerê

Koma Azadî, bî stran û marşên Kurdi şahîya cejna Newrozê zêde kirin...

"Dehak'ın Sonu" (Dawîya Dehaq) piyeseke kurt nişandan. Vê piyese da serhatî û mana newrozê di hate xuyakirin. Dehaqê Zalîm ku li dawiyê bî çakûca Kaweyê Hesînger hat kuştin, salonê da bû deng û çapîk û şahiyek mezin.

Koroya DHKD'ya Enqerê marş û kîlamên kurdi gotin ku yek ji wan Enternasyonal bû:

"Rabîn êdî, rabîn ji xewê, Rabîn, hemû bîndestên dîne!

Dijî zulmê wek wolkanînem.

cardin nişanda ku gelê Kurd li cejna xwe xwedî derketiye û ewsal bî sal bî zêtîr xurtî wê piroz bike. Ewê dî rojên newrozê da yekîtiya xwe pêt bike û hêviya xwe bo azadî, pêşveçûn û aşîtiyê bîşidine... Xort û keçên welat her sal bî dengê bilîndîrê bîjn:

"Herne pêş! Herne pêş! Dewr û dem ya we ye,

Welat, çav li rê, bendewarê we ye."

LI DER WELAT

Îsai karker û xwendekarên

der welat jî, wek salên çûyî, li gelek bajarên Ewropê newroz piroz kirin û diji nîjadparêziyê derketin.

Bo pirozkirina newrozê li gelek bajarên Ewropê komitên newrozê hatin sazîrîn. 9 komelên karker û xwendekarên Kurd û 13 komitên newrozê dî roja 25 Adar li Duisburgê, dî 1. Avrîl li Stuttgartê şeva newrozê sazîrîn. Ew dî belavoka xwe da usa dibêjn:

"Sala 1978 dî diroka xebata gelê Kurde diji zordariyê, nîjadparêziyê û kolîdariyê de zef girîng e. Komên gelên meye kedkar, demokrat û welatparêzên gelê me sazbandkarîke pêşmesî pêkanîn. Komên gelê derên Kurdistanê bî

Keça Kurd laçka serê xwe davêje nav şer... Şeva stembolê...

xwestina bona demokratî û azadiyê sazbandiyên xwe pêktînin.

Cejna NEWROZê dî dava xebatê de rengêkî gelî wergirtî ye û bûye mîzginaniyê serketîna ronahiyê li pêşberî tariyê û azadiyê li pêşberî zordariyê. NEWROZ dî xebata Gelê Kurde diji înkâr û qedexekirina diroka wî, çandîya (bajarweriya) wî zîmanê wî û nîrê zordariya wî de rojeke zef girîng e; lê xencî vê ji rojekê xweşî û şayiyê ye. Ew roja def û zûrnê, govendên û helbestvanan e.

Koma Gelan, sala 1978 ji 21 Adarê (Jî NEWROZê) şunda "Sala Xebata Dîjnîjadparêziyê" îlan kir. Bo ku isal roja destpêkirina "Sala Xebata Dîjnîjadparêziyê" û Newroz yekdibîn, girîngiya xweşî û şayiyên Newrozê zêdetîr dîke. Bî awayê û rêya hevrapirozkirina NEWROZê, em him diji nîjadparêziyê li hemû cihanê û him ji diji zordariya hovîtî, hewlên faşîstî û axatî û begîtiyê li Tirkîyê dî rêzên xebata gelê xwe de şûna xwe dîgîrîn.

Li gelek derên Almanya Rojava "KOMITÊN NEWROZE" saz bûne, ên ku "CEJNA NEWROZê û ÊVARÊN XEBATA DÎJ-NIJADPARÊZÎ" pêktînin. Dî van êvaran de xebata gelê me bo mafê û azadiyên wîyan demokratî tê zaravê û çandîya (bajarîtiya) wiye dewlemendê bê naskirin. Def û zûrne bînen lîxistin, sazbandên dengê xwe bilînd bîkn û govendên leyistîkên gelî yê bînen girtin.

CHP DÎ MA BÊYNA MIZGEFTÊ Î DÊRÊ DA...

Ev sê meh in ku hukumeta Ecevit sazûye. Dî demek usa kurt da hukumetek nîkare gelek tîştan pêkbîne. Tenê hukumetên ku di nav şoreşan da çêdibin, an bi şoreşekê tenê ser hukûm, dikarin di demek usa kurt da destbavêjîngolên mezin, pîr tîştan di bîngehi de biguharin. Lê hukumeta Ecevit ne yeka han e. Ew hukumeta partiya kevnare, ya CHP'ye. CHP'ya pir, CHP'ya burjuwa, CHP'ya şoven ku tîm çoyê zordestan kîşandîye li ser karker û gundiyan, li ser gelê me teda û zulmê giran kirîye; Çi pêkhatîye ku ew bibe şoreşger? Ma, melan jê ra nivîst çêkirîne?.. An ava evsûnê vexwarîye? Na, dibe ku wê, wek marê zivistanê kirasek ji xwe kirîye û kirasek din li xwe kirîye, ev e...

CHP, di van salên paşin da, wek kera mîrikê Qeyserî, boyaxek nuh kîşandibû xwe. Cara pêşin, piştî 27'ê Gulanê, 1960 ku çepîti bi awakî xurt xwe nişan da, İsmet Paşa geziyek ji dey derxist, got CHP di çepê ortê da ye. Armanca wî bû ku pêşiyê li çepitîyê bigire, xebatkaran bixapîne. Ango wî boyaxek nuh dikîşande CHP. Çer hestîyan davêjîne ber kuçikan, İsmet Paşa jî ew qezî avête ber burjuwayên piçûk. Hin mirovên "demokrat" "pêşverû" û "Çep" ku him ji kirînen CHP bêzar bûn. Ew jî destê wan ji CHP'yê ne dibû hişke-hişk bi vê geziyê girtin CHP'ya kevn di dilê xwe da nuh kirin, hêviya xwe teze kirin û disa bi CHP'yê va girêdan. Mîrikê Qeyserî jî di wê da li cem İsmet Paşa bû. Lê yê ku ji herkesî zêtir ji vê geziyê ra xwedi derket, Ecevit bû.

Boyaxa İsmet Paşa çend salan ji CHP'yê ra idare kir, piştî kevn bû. Xelkê dit ku hemam û tîm ne guhuriye, CHP disa ewa berîni ye, tîştêk lê ne guhuriye. İcar Ecevit pêşengi ji dest Paşa girt û wî boyaxek nuh kîşandîye partiye. Di rojên 12 Adarê da ku welat di bin zulmê laşizmê da bû û tevgera pêşverû û demokratî hatibû pêlaxtin, Ecevit wek hêviyek nuh xuya kir.

Ewî gora dilê xebatkaran, bindestan xebardîda. Digot, ev sazûmana han êdî kevn bûye û gere bê guhartin. Digot CHP êdî CHP'ya kevn nine, xwe nuh kirîye û bûye partiyek çep û demokrat. Wî digot ku "heya kuderê ku gelê me dest bide, çepitîya me heya wê derê ye..."

Ew gotinên han gelek kêfa mîlet dani. Ewana Ecevit ra çapîk dikutan û digotin: Hêviya me Ecevit! Karaoglan (Lawkê Reş) li çar aliyê welat digeriya û gotar bi dû gotaran, hêviya mîlet mezin dikir...

Yên ku bi êşkere û rast rewşa welat diditon dîzanin ku ew gotinên rengînê bîngeh in. Tenê bi gotinên şîrîn tîst na guhure.

Gelo, ew zehmet û derdên mezin ku pîraniye gel -karker, gundi û hemû Zahmetkêş di navda ne ji çî pêk tê? Sedema birçîti, betali û xîzaniyê çîye? Çima xort bi hev û du ra şer dikin, çima karker û gundi dengê xwe bilind dikin, çima cendîrme û polêzan dişînine ser wan?

Êşkere ye ku ev tekoşînek sinîfî ye. Ax di destê axa û began da ye û pîraniya gundiyan bê ax in. Gundi dixebite û çandîniyên ku pêk tîne, axa û dewlemend ji dest wî dikşînin. Heya ku gundi bê ax be û ax di destê piçek mirov da be, tekoşîna gundiyan û axan naqede.

Ango di bîngeha hemû derdan û şeran da ew sazûmana kedxwariyê, zorkeriyê heye. Guhartina vê sazûmanê ne bi qîseyên şîrîn bi rakirina zulm û kedxwariyê dibe; anga hewce ye ku hacetên çêkirîne ji dest axa û bûrjûwan bê standin û bibe malê civatê.

Di van salên dawin da Demîrel, Tîrkeş û hevalbendên wan li gelê xebatkar gelek zulm kirin. Li paşiyê MC helşî û di bin seroktiya Ecevit da hukumeta nuh çêbû. Gelê xebatkar hêvi dikir ku Ecevit zulmê ji ser wan rake û ji derdên wan ra, qe nebe ji birçîti û betaliyê ra derman bibîne. Gelo, hukumeta nuh di vi wari de çî dike?

Kirîna wî ev e ku wî, cara pêşin çimeta pere sedi da sih daxiste jêr. Ev kirîna han tesîra xwe li ser hêza standîne zû-dereng nişan bide û zirara xwe bîghîne karkeran û hemû xebatkaran din. Anga xebatkar her xîzanbîn. Çima hukumeta nuh usa kir? Ji ber ku ekonomîye Tîrkiyê grêdayîyê emperyalîzmê ye, jar ketîye, ketîye bin dênên giran. Bo dênên nuh, hewce ye ku gotinên welatî dewlemend, sazûmanên emperyalîst -IMF û hwd...- bîne cih. Li pêşiya hukumetê du rê hene: an bendên emperyalîzmê bişkênîne, civat û welat ji bin nîrê wan rîzgar bike; an gotina wan bike, bendan her bişidîne....

CHP'yê ya duduya kir. Ji ber ku ew partiyek bûrjûwazi ye. Ew ji sosyalîzmê ditirse, çare nine, ewê di rîya dewlemendan da bajoy.

CHP'yê digot: ezê di heqê "anarşiyê" da bêm. Baş e, hemû

xebatkaran, demokrat û sosyalîstan ji dixwest ku êdî zorbaşiya MC'yê, xwînretîna gurên gewr û hêzên faşîst yê din -yên êşkere û dîzî- êdî ji ser wan hebe.

Hukumeta nuh, hin diji hêzên faşîst û xwînwar tevdiyek mezin ne girtiye. Ew dixebite ku hin ci û meqeman ji alîgrên MC'yê wala bike û alîgrên xwe bike ciyê wan. Di vi wari da ji CHP, hûr hûr lê dinêre, li mirovên gora xwe digere; nebe ku yê herî çep û welatparêzên gelê me ji tevî bînin! Usa xuyaye ku CHP ji wek MC'yê sosyalîstan, demokratî û welatparêzan bê kar û birçî bihêle...

Gelek wali û mîdûrê polêzan yê dema MC'yê ji ciyê wan livandin, lê icar şandin rojhilatê. Usa xuyaye ku ew, wan kesên faşîst ji gelê me ra minasîw dibînin...

Disa ji hêzên herî paşverû û faşîst ji vê hukumetê bihteng dibin, dixwazin rojki berê wê bihelîşînin. Ewana ji çêbûna hukumeta nuh vir da êrîşgerî û xwînretîna xwe roj bi roj zêde kirin. Ew naxwazin gawekî paş da bavêjin Çavê wan wek kûçikên har sor bûne û bi vê harbûnê nîzanin ku çî bikin. Ci û deran bombe dikin, xwina xortan dirîjin. Ewana li vê paşiyê, mîdeymomîyê Enqerê Doğan Öz ji kuştin.

Hember van bûyerên hukumeta nuh dişkîne û dibêje: "Ezê diji anarşiyê me; anarşî ger ji aliyê rastê bê, ger ji aliyê çepê!..."

Lê heyran, anarşî ji ku hatiye û tê li ber çavan e. Anarşî ji çî hasil dibe, ew ji êşkere ye.

Wek hemû civatên sinîfî, di civata Tîrkiyê da ji karker, pale û hemû xebatkaran din dixebitin bo xilasbûna xwe ji bin nîrê zulm û kedxwariyê. Ev tekoşîna heqê wan e. Gava ew hişyarbîn û bi hevra yekîti daynin, dikarin di heqê zalman da bîne û dawîya wan bin. Êşkere ye ku herçî bûrjûwa û axa ji naxwazî ku xebatkar hişyarbîn û yekbîn. Bona vê, heqê azadiya ramani û tevgerêdanî nadîne wan. Ger ew heqên han di zagonan da pîr-hundik hebînin, dewlemend, gava bo sazûmana xwe tîrsek dîtin, êrîşî ser xebatkaran dikin, tevgerêdanên wan dipelxînin, li wan û wan davêjin hepsê. Ne tenê pere, çapxane û rojnameyên mezin ji di dest wan da ne. Dewlet di dest wan da ye. Ew, polêz û cendîrme dişînine ser xebatkaran. Ku ewana ne bes bin, digel wan, hêzên, milîsî, wek gurên gewr (bozkurtan) ji xwedi dikin.

Xuya ye ku zorkerî, êrîşgerî û xwînretîna ji aliyê rastê tê. Hin xortên çep ku xwe nagirin, lez dikin, bi çek êrîşî ser faşîstan dikin, sedema wê ji hemû ev zulm û zorkerîya hêzên paşverû ye. Ew ajanan, fitnan dikîne nav hêzên pêşverû û dixwazin tevgera bindestan xiraw bikin.

Gelo, hukumeta nuh ji nîzane ku hal û mesele ewa ewa ye? Çawa nîzane! Ew ji xweş pê dîzane ku usa ye. Lê çima li ser her qezîkî dibêje ku: "Anarşî ger ji rastê bê, ger ji çepê!..."

Ji ber ku ew hukumet ji ya bûrjûwa û axan e. Ew naxwaze anarşî zêde bibe. Ku anarşî zêde bû dawîya wê ji tê. Digel vê, ew nîkare bi xurtî êrîşî ser hêzên faşîst bike. Di piştî hêzên faşîst da ji disa bûrjûwa û axa hene. Hukumeta nuh, tenê bi arikariya karkeran, bi arikariya hêzên sosyalîst û demokrat dikare êrîşî ser wan bike, piştî hêzên faşîst bişkênîne. Lê ew hukumet, CHP bi xwe jî, ji tevgera karkeran, ji pêşveçûna tevgerêdanên sosyalîst û demokrat ditirse... Ew ne dikare têkîlîmafên dewlemendan be, ne ji dixwaze bi hêzên sosyalîst û demokrat ra yekîtiyek xurt çêke. CHP di mabêyna mîzgeftê û dêrê da maye.

Hêzên herî Paşverû CHP'yê ber bi rastê dikşînin. Xwe xwîn dirîjin û CHP'yê di bin tometê da dihelînin, dibêjin: "Tu teslîmî çepan bûyi..." Ew ji hema ditirse, xwe şunda dikşîne, dibêje na! Bo îspatkirîna pakiya xwe (!) jî, li manan digere ku bajoy ser hêzên sosyalîst û demokrat.

Kirînen hukumeta nuh diji pîrtûk, kovar û rojnameyên Kurdi, ji yê MC'yê kêmnîne û zêde ye. Ji ber ku şovenîye CHP'yê kevn e, ew bi dil û cigera wê keliya ye... CHP disa bo qayilkirîna xwe bi sermiyandaran û şovenan, dibêje: "Ez ji hemûyan şoventîr im, ez ji hemûyan zêtir diji tevgera Kurdanîm!"

Xweş qezî! Lê bi vi awayî CHP ji hêzên pêşverû dûrdikeve, bir û baweriya xebatkaran zû wînda dike û nîkare zora faşîzmê bibe. Ku faşîzm bê CHP bi xwe jî di binî da bîmine...

Em ji serokên CHP'yê ra dibêjin: Dev ji hêzên sosyalîst û demokrat berdî, dev ji hêzên gelê me yê welatparêz berdî. We digot: "Emê azadiya ramani û tevgerêdanî bê qeyd û şert binî." Vada xwe binî cih. Dev ji tîştên xelet û pûç berdî; qet kes nîkare ku xebata hêzên sosyalîst û xebata gelê me yê neteweyî û demokrat bide seknandin.

Her usa jî, em dîzanin ku şerê diji faşîzmê jî, şerê bo demokrasî û azadî ji disa barê milê me ye; barê sosyalîstan, demokratî û welatparêzan e. Divê emê yekîtiya xwe çêkin û bi xurtî di pêşîya xebatkaran da bimeşin.

CAMİ İLE KİLİSE ARASINDA ÇİRCİP

Ecevit hükümeti kurulalı üç ay oluyor. Bu kadar kısa bir sürede bir hükümet fazla bir şey yapamaz. Yalnızca devrimler içinde kurulan, ya da bir devrimle başa gelen hükümetler böylesine kısa bir sürede büyük işlere el atabilir, çok şeyi temelinden değiştirebilirler. Ecevit hükümeti böylesi değil elbet. O eski CHP'nin bildiğimiz CHP'nin hükümetidir. yaşlı burjuva CHP'nin, sopasını işçilerin-köylülerin üstünden eksik etmeyen, halkımız üzerinde zulüm ve zorbalığın çeşidini uygulamış olan CHP'nin... Ne değişti ki CHP devrimci olsun? Mollalar ona muska mı yaptılar? Yoksa sihirli bir sudan mı içti? Yo ola ki, o kış yılanı gibi bir deri soyundu ve bir yenisini giydi.

CHP bu son yıllarda, Kayseri'nin eşiği gibi yeni bir renge bürünmüştü. İlk kez, 27 Mayıs 1960'tan sonra sol hareket güçlü şekilde ortaya çıkınca İsmet Paşa ortaya bir söz attı, CHP'nin "ortanın solunda" olduğunu söyledi. Onun amacı solun gelişmesine ayak koymak, emekçileri aldatmaktır. Yani o, CHP'ye yeni bir boya çekiyordu. Köpeklerin önüne kemik atılır gibi, İsmet Paşa da bu sözü küçük burjuvaların önüne attı. CHP'nin yaptıklarından bıkmış olan, ama ondan bir türlü de el edemeyen birçok "demokrat" "ilerici" "Solcu" kişiler bu söze sımsıkı sarıldılar, yaşlı CHP'yi gönüllerinde yenilediler, umutlarını tazelediler ve yine CHP'ye bağladılar. Ünlü "Kayserili" de o zamanlar İsmet Paşa'nın yanındı idi. Ama bu söze herkesten çok sahip çıkan Ecevit oldu.

İsmet Paşa'nın boyası birkaç yıl CHP'ye yetti, sonra da eskidi. Halk durumun eski hamam-eski tas olduğunu, CHP'nin eski CHP olup onda birşeyin değişmediğini gördü. Bu kez Ecevit öncülüğü Paşa'dan aldı ve partiye yeni bir boya çekti! Ülkenin faşist zulüm altında olduğu, ilerici ve demokrat hareketin ezildiği 12 Mart günlerinde Ecevit yeni bir umut gibi göründü.

O, emekçilerin ezilenlerin gönlüne göre konuşuyordu. Bu düzen artık eskimiştir, değişmelidir, diyordu. CHP'nin artık eski CHP olmadığını, kendisini yenileyip sol ve demokrat bir parti haline geldiğini söylüyordu. Ve diyordu ki: "Halkımızın kabul ettiği yere kadar bizim solculuğumuz devam eder".

Bu sözler kitlelerin hoşuna gidiyordu. Kitleler onu alkışlıyorlar ve "umudumuz Ecevit!" diyorlardı. Karaoğlu ülkenin dört bir yanını dolaşarak, yaptığı konuşmalarla halkın umudunu büyütüyordu.

Ülkenin durumunu açık ve doğru biçimde görenler, bu güzel sözlerin temeli olmadığını biliyorlardı. Yalnız tatlı sözlerle birşey değişmez.

Halkın çoğunluğunun -işçi, köylü- ve diğer tüm emekçilerin içinde bulunduğu bu zorluklar, acılar nereden kaynaklanıyor? Açlığın, işsizliğin, yoksulluğun sebepleri nedir? Neden gençler çatışıyorlar, işçi-köylüler seslerini niçin yükseltiyorlar ve neden onların üstüne polis ve jandarma gönderiliyor?

Açıktır ki, bu sınıfsal bir mücadeledir. Toprak ağaların, beylerin elinde, köylü ise topraksızdır. Köylü çalışıp, üretiyor ama ürünleri ağalar ve diğer zenginler tarafından elinden çekilip alınıyor. Köylü topraksız oldukça ve büyük topraklar bir avuç ağanın, büyük toprak sahibinin elinde bulundukça köylülerle onların mücadelesi de devam edecektir.

Kısacası, tüm sorunların, kavgaların temelinde bu zorbalık ve sömürü düzeni vardır. Bu düzenin değişmesi tatlı sözlerle değil, zulmün ve sömürünün ortadan kaldırılmasıyla olur; Yani üretim araçları bir avuç ağanın, burjuvanın elinden alınıp topluma maledilmelidir.

Son birkaç yılda Demirel, Türkeş ve öteki yandaşları emekçi halka ağır baskılar yaptılar. Sonunda MC yıkıldı ve Ecevit'in başkanlığında yeni bir hükümet kuruldu. Emekçi halk, Ecevit'in kendi üzerlerindeki baskıları kaldıracağını ve sorunlarına hiç değilse açlığa ve işsizliğe çözüm bulacağını umut ediyordu. Yeni hükümet bu yolda neler yapıyor?

Yaptığı o ki, ilk önce paranın değerini yüzde otuz düşürdü. Para değerinin düşmesi çok geçmeden etkilerini alış gücü üzerinde gösterecek, işçilere ve diğer emekçilere büyük zararlar verecektir. Yani emekçiler daha da yoksullaşacaklar. Neden yeni hükümet bu yola gitti? Çünkü Türkiye ekonomisi emperyalizme bağımlıdır, zayıftır ve ağır borçlar altına girmiştir. Yeni kredilerin alınması için ileri kapitalist ülkelerin, emperyalist kuruluşların IMF ve benzerlerinin istekleri yerine getirilmelidir. Hükümetin önünde iki yol var: Ya emperyalizmle bağları koparacak, ülkeyi ve toplumu emperyalist boyunduruktan kurtaracak; ya da onların dediğini yapıp bağları pekiştirecektir.

CHP bu ikincisini yaptı. Çünkü o da bir burjuva partisidir. O da sosyalizmden korkuyor. Çaresi yok, o da zenginlerin yolundan yürüyecek.

CHP "anarşi"nin hakkından geleceğini söylüyordu. Güzel zaten emekçiler, sosyalistler ve demokratlar da istiyorlardı ki, MC'nin zorbalığı, bozkurtların ve diğer gizli-açık faşist güçlerin kan dökücülüğü artık son bulsun.

Yeni hükümet faşistlere karşı henüz ciddi tedbirler almış değil, o MC taraftarlarının elinde bulunan bir kısım kadroları boşlatıp oraya kendi yandaşlarını yerleştirmek istiyor. Bu alanda

da CHP ince eleyip sık dokuyor, kendine göre adamlar arıyor; olmaya ki bazı "aşırı solcular" ve halkımızın yurtseverleri de arada görev alsınlar! Öyle görünüyor ki, CHP de aynen MC gibi sosyalistleri, demokratları ve yurtseverleri işsiz ve aç bırakacak..

MC döneminin birçok vali ve polis müdürleri yerlerinden alındılar, ama bu kez de Doğu'ya gönderildiler. Öyle anlaşıyor ki, gerici ve faşist kişiler halkımıza uygun bulunuyor.

Ama yine de daha gerici ve faşist güçler bu hükümetten çok rahatsızlar, onu birgün önce düşürmek için çaba gösteriyorlar. Onlar, yeni hükümetin kuruluşundan bu yana saldırganlıklarını, kan dökücülüklerini günden güne arttırdılar. Bir adım geriye atmak istemiyorlar. Gözleri kuduz itlerinkine dönmüş bu kudurganlıkla ne yapacaklarını bilemiyorlar. Şurayı burayı bombalıyor, gençlere karşı kitle katliamları düzenliyorlar. Sen olarak da Ankara'da Savcı Doğan Öz'ü öldürdüler.

Bütün bu olaylar karşısında hükümet durup şöyle diyor: "Ben anarşiye karşıyım, anarşi ister sağdan gelsin, ister soldan!"

Oysa anarşinin hangi yandan geldiği gözler önündedir. Anarşinin neden kaynaklandığı da.

Tüm sınıflı toplumlarda olduğu gibi Türkiye'de de işçiler, köylüler ve tüm diğer emekçiler zulüm ve sömürü boyunduruğundan kurtulmak için mücadele ediyorlar. Bu mücadele onların hakkıdır. Onlar uyanıp birleştikleri zaman zalimlerin hakkından gelebilir, onların sonunu getirebilirler. Açıktır ki, büyük toprak sahipleri ve burjuvalar da onların uyanıp birleşmesini istemezler. Bu nedenle de emekçilere düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü tanımazlar. Bu haklar yasalarda şu ya da bu ölçüde varolsa da, egemen güçler, kendi düzenlerini tehlikede gördükleri zaman emekçilerin üstüne yürür, örgütlerini dağıtır, onlara zulmeder ve onları hapse atarlar. Yalnız para değil, basımevleri ve büyük gazeteler de onlarındır. Devlet onların elindedir. Onlar emekçilerin üzerine polisi ve jandarmayı gönderirler. Bütün bunlar da yetmezse, milis güçleri, bozkurtlar ve benzerlerini de beslerler.

Açıktır ki, zorbalık saldırganlık ve cinayetler sağdan geliyor. Bazı solcu gençler de kendilerini tutamayıp, sabırsız davranıp zamansız eylemlere girişiyorlarsa bunun da nedeni yine sağdan gelen bu zulüm ve zorbalıktır. Onlar ajanları, provakatörleri de devrimci hareketin içine sokup onu zamansız ve yanlış eylemlere sürüklemek, yozlaştırmak isterler.

Peki yeni hükümet de durumun böyle olduğunu bilmiyor mu? Nasıl bilmez! O da gerçeğin böyle olduğunu iyi bilir. Peki neden her lafın başında öyle deniyor: "Anarşi ister sağdan, ister soldan gelsin..."

Çünkü bu hükümet de burjuvaların ve büyük toprak sahiplerinin hükümetidir. O anarşiyi istemiyor, çünkü bu onun sonu olur. Ancak o, güçlü ve kararlı bir şekilde de faşist güçlerin üstüne gidemez. Çünkü faşist güçlerin ardında da yine burjuvalar ve büyük toprak sahipleri var. Yeni hükümet, ancak emekçilerin, sosyalist ve demokrat güçlerin desteğiyle faşist güçlerin hakkından gelebilir, onların belini bükebilir. Ama hükümet, CHP'nin kendisi de emekçilerin mücadelesinden sosyalist ve demokratik örgütlerin gelişmesinden ürüyor. O ne zenginlerin çıkarlarına dokunabilir, ne de sosyalist ve demokratik güçlerle güçlü bir birlik oluşturabilir. CHP cami ile kilise arasında kalmıştır.

En gerici güçler CHP'ni daha da sağa çekiyorlar. Kendileri kan döküp CHP'ni suçluyorlar, "sen sola teslim olmuşsun" diyorlar.... CHP de, hemen ürüyor, geri çekiliyor, hayır diyor! Kendi masumiyetini ıspat için de sosyalist ve demokrat güçlere vurmak için bahaneler arıyor.

Yeni hükümetin Kürtçe ya da Kürt dili ve kültürü ile ilgili kitaplara, dergi ve gazetelere karşı tutumu MC'ninkinden daha iyi değil, belki daha kötü, çünkü CHP'nin şovenizmi eskiye dayanır, bu onun içine işleştirmiştir. CHP kendisini sermayedarlara, şovenlere beğendirmek için sanki için sanki şunu demek istiyor: "Ben herkesten daha şovenim, ben Kürt halkının mücadelesine herkesten daha karşıyım!"

Biravo! Ama CHP bu tutumla ilerici güçlerden kopar, emekçi kitlelerin desteğini kısa sürede yitirir ve faşizme güç yetiremez. Faşizm geldiği zaman CHP'nin de altında kalacağına kuşku yoktur.

Bizim CHP yöneticilerine diyeceğimiz şudur: Sosyalist ve demokrat güçlerin yakasından elinizi çekin! Halkımızın yurtsever güçlerinin yakasından elinizi çekin! Siz, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü, kayıtsız şartsız getireceğinizi söylüyordunuz. Bu sözünüzü yerine getirin. Yanlış ve boş şeylerin peşini bırakın. Hiç kimse sosyalist mücadeleyi ve halkımızın ulusal demokratik mücadelesini durduramaz.

Biz elbet faşizme karşı mücadelenin de, özgürlük ve demokrasi uğrunda mücadelelenin de asıl yükünün sosyalistlerin, demokratların ve yurtseverlerin omuzuna düştüğünü biliriz. Bunun için de birlik oluşturulmalı ve güçlü bir şekilde emekçi kitlelerin önünde yürünmelidir.

KÜRDİSTAN'DA JANDARMA BASKISI DEVAM EDİYOR

Hükümet değişti ama, şark cephesinde yeni bir şey yok! Hoş garp cephesinde de yeni bir şey yok ya... Eski hamam eski tas.. Kürdistan'da polis ve jandarma yine bildiğini okuyor. Bazı sayın valiler ve sayın savcılar da tabi. Diyarbakır'da gazetemizi satmaktan, beş genç, beş aydan beri tutuklu. Mahkeme önüne bile çıkarılmadılar daha. Basın Kununu dersin Fırat'tan öteye hiç çalışmaz. Diyarbakır savcısı bildiri dağıtmayı, afiş yapıştırmayı bile yasaklamış, yani Anayasayı dahi "tebdil, tahrif ve tağyir" değil de, doğrudan rafa kaldırmıştır! Canı öyle istemiş, ne denir!.. Peki burası sömürge değil de ne yani?...

Mahkum ve silah arama bahanesiyle birçok köyüne geçtiğimiz günlerde Merkez jandarma karakolu tarafından seri baskınlar düzenlendi. Amaç, aslında halka gözdağı vermek.

1.3.978 günü Sêd ve Keferşeme köylerinden, Keferşeme muhtarı da dahil 9 kişi köye yapılan baskından sonra yakalanarak karakola getirilmiştir. Getirilenlerin suçu her zulüm örneğinde görüldüğü gibi mahkumların yerini söylememek! Bir hafta kadar önce de Baçın köyüne giden jandarmalar her tarafı aramışlar ve arama bittikten sonra iki köylüyü yakalayarak Midyat Merkez jandarma Karakoluna getirmişlerdir. Köylülere çeşitli suçlardan aramakta olan Nuri Ağırman'ın yeri sorulmuş onlar da bilmediklerini söyleyince falakaya yatırılmışlardır. Kanco Akay, Şeyhmus Akay adındaki yoksul köylüler her türlü işkence ve dayak gördükten sonra iki günde karakolda tutulmuş ve daha sonra salıverilmişlerdir. Serbest bırakıldıktan sonra da M.J. Karakolu kumandanı onlara "Sizi şimdilik serbest bırakıyoruz, ama Nuri'nin yerini söyleyinceye kadar sizi rahat bırakmayacağız. Sık sık "konuşumuz" olacaksınız!" demiştir. Bunun üzerine köylüler C. Savcılığına başvurmuş ve jandarma baskısı ile tehditlerinin sona ermesini istemişlerdir. Şu kesin olarak bilinmekte ve sayısız olayla doğrulanmış bulunmaktadır ki, yakalanıp getirilen köylüler suçsuz oldukları halde işkence görmeden kurtulmamaktadırlar. Jandarma tarafından yakalanıp karakola götürülmek ve işkence görmek için ise aranan bir kişinin akrabası olmak yetmektedir. Çoğu kez bu olaylara savcılık bile haftalarca sonra müdahale etme gereğini ancak duymaktadır!

Jandarma, Mardinden gelen özel vurucu timlerle işbirliği yaparak ilçede terör estirmekte, aramalar yapmakta gece yarısı kapılar dipçiklerle dövülmektedir. Şimdiye kadar sadece Midyat kesiminde 10-15'e yakın ev aranmıştır. Kimin evinin ne zaman neden aranacağı bilinmemektedir. Halk arasında bu aramalar korku ve telaş yaratmakta "Batman'dan komando birlikleri gelirse ya ne yapacağız?" denilmektedir.

1.3.1978 günü de merkez jandarma karakoluna bağlı birliklerin Sêd köyüne baskınlarının gelişimi ve sonuçları şöyle: Tam da düşün sırasında üç cernse dolusu asker köyün etrafını çevirmiş ve sağa sola ateş etmeye başlamışlardır. Artık Sêd köyü işgal edilmiş bir yer durumundadır! Halk panik içinde düşün yerini terketmiş ve evlere sığınmaya başlamıştır. Rastgele istedikleri eve giren jandarmalar ve Midyat Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler bu esnada Salih Demirci Kerim Küçükaskan Beşir Küçükaskan, Süleyman Bilgiç, Aziz Bilgiç, Şehmus Demirci, Süleyman Demirci adlı kişileri yakalayarak emniyete getirmişlerdir. Burada akıl almaz işkence ve zulüm uygulamasından sonra (iki gün) yakalananların beşi serbest bırakılmış Şeyhmus Demirci ve Süleyman Demirci ise yeni işkenceler için merkez jandarma karakoluna teslim edilmişlerdir. Tabii gerekçe hep aynı: Mahkumları himaye etmek! Süleyman

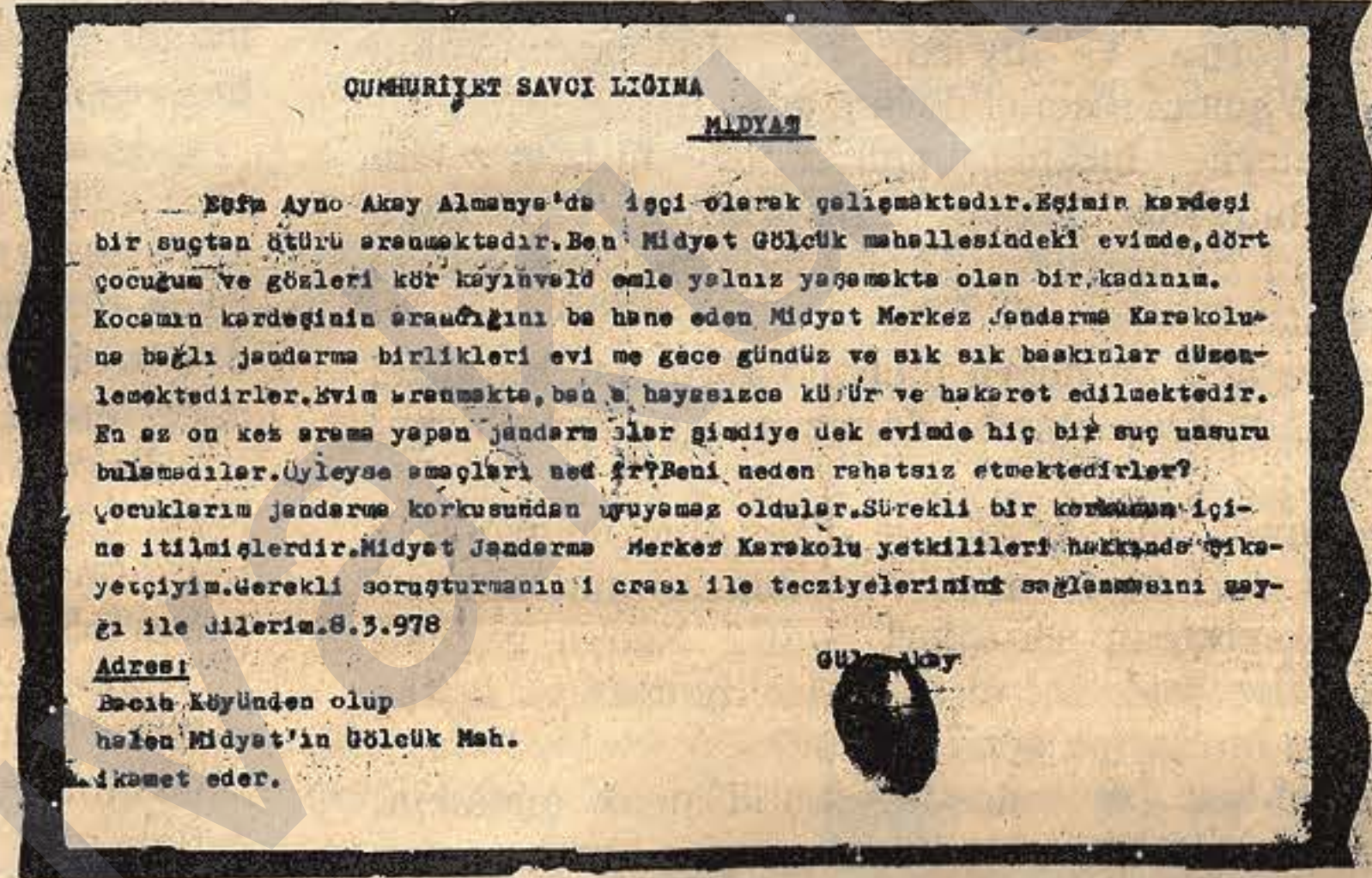
Demirci'nin karısı kocasının çok yaşlı olduğunu ve yapılan işkencelere artık dayanamayacağını belirterek 3.3.978 günü Midyat C. Savcılığına başvurmuştur. Savcılık bütün bunlara rağmen hiç bir suçları olmadığını bildiği halde bu yoksul köylüleri karakoldan isteme gereğini duymamıştır.

Gene Kefer köyü imamı Ali Mürşit 2.2. 1978 tarihinde maaşını almak için Midyat müdürlüğüne gelmiş ve müfte kendisine karakol tarafından arandığını söyleyince karakola gitmiştir. Ali Mürşit Midyat Merkez jandarma karakolunda Mardin jandarma alayında görevli adını bilmediği bir yüzbaşıya teslim edilmiştir. Bütün olaylarda görüldüğü gibi Ali Mürşit'in de suçu aynı: Mahkum korumak, himaye etmek, ve yaralı mahkumları tedavi etmek! Yüzbaşı Midyat'ın çeşitli köylerine baskın yapmakla görevli olduğundan "görev sahasına" Ali Mürşit'i de beraber götürür ve uğradığı her köyde ibret olması bakımından köy imamını halkın gözü önünde falakaya yatırır ve ağır bir biçimde döver" Görev bitince de Ali Mürşit'i yanına alarak karakola gelir. Yapılan işkenceler sonucu Ali Mürşit'in kolu şişmeye başlar.

kulübede gelip geçen yolculara sattığım meşrubat ve gıda maddeleri satarak kazanmaya çalışırım. Bundan üç yıl önce köyümüze bir karakol binası inşa edildi. Karakol benim arsamda yapıldığı halde bana istimlak bedeli ödenmedi. Para da vermediler. Sonucun değişmeyeceğini sandığımdan yetkililere başvurmadım, Karakol binasını toprağıma gaspederek inşa edenler şimdi de tek gelir kaynağı kulübe ve arazimde bulunan kuyuya göz diktiler. Karakolun etrafı 2.3.978 günü dikenli tülle çevrilmeye başlandı. Tellerin çevirdikleri alana benim kulübem ve kuyum da giriyor. Yani benim olan arazi ve içindekiler zorbalıkla benim olmaktan çıktı. İnanın kazdığım kuyuyu kimse kardeşine bile 15.000 liraya vermez. Kulübe de 25 bin lira kadar eder. Arsa da en ucuzundan 3000.lira tutar.

SORU: İsa dayı bu zulüm ve haksızlık karşısında şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?

İ.Y. Kaymakama dilekçe yazdığımı öğrenen çavuş beni çağırdı, ve hakaret etmeye başladı. "Bu arazi zaten senin değil, devlettir. Jandarma bu toprakları istediği gibi kullanmakta serbesttir. Bir daha şikayet

'Karakolda bizzat yüzbaşı tarafından yürütülen işkence karşısında dayanamayan Ali Mürşit'in "Ben bir din adamıyım, Allahtan korkun yok mu senin" demiş yüzbaşı da "Seni Allah bile elimden kurtaramaz" diye cevap vermiştir. Olay yöre halkı tarafından büyük bir tepkiyle karşılanmış ve üç gün aralıksız işkence gören Ali Mürşit'in savcılığa çıkarılması için Midyat C. Savcılığına başta köy halkı olmak üzere bir başvuru yapılmıştır. Savcılıkça serbest bırakılan Ali Mürşit'e halk yüzbaşısı şikayet etmesini söyler. Kefer köyünün imamının yurtsever halka cevabı şöyle olmuştur: "Yüzbaşı beni şikayet edersen cebine esrar koyar seni tekrar yakalatırım, böyle zalimlerin iftirasıyla yeniden yakalanmak istemiyorum" demiştir. Kürdistan'da yoksul köylülere ve halka karşı jandarmanın güvenlik kuvvetleri diye bilinen "kuvvetlerin" giriştiği baskı ve zulüm bununla da kalmıyor en ağır zulmü uygulayanlar bu eylemlerini açık bir biçimde halkı soyarak tamamlamaktadırlar. Arsasına beş para ödenmeden karakol inşa edilen bir köylü ile konuştuk:

SORU: Adın soyadın nedir? kendini bize tanıtır mısın?

CEVAP: Kartmin köyündenim. Adım İsa Yıldız. Köyümüz Midyat'a bağlıdır. Yoksul bir köylüyüm ve 6 çocuğum var.

SORU: Senin olduğun arsaya karakol binasını nasıl inşa ettiler? Şimdi mevcut arsani elinden neden almak istiyorlar, anlatır mısın?

İ.Y: Köyümüz Cizre'ye giden ana yol üzerindedir. Yolun bitişinde de benim arsam bulunuyor. Daha önce de söyledim. benim köyde tarlalarım, çocuklarımın nafakasını çıkaracak arazilerim yoktur. Yaşamımı uzun yıllar önce yolun bitişindeki arsama borç harç alarak yaptırdığım küçük bir

ettiğini duyarsam elimden kurtulamazsın" dedi. Ben bu tehditlere boyun eğmeyeceğim. Şimdi dava açmayı düşünüyorum. Başka elimden bir şey gelmez. Arazime göz koyanlar, çocuklarımın sofrasına çizmeleriyile basanlar bir gün hakettikleri cezayı bulacaklardır.

Hacı adındaki bir köylü de Kerboran nahiyesi yolunda, Kerboran jandarma karakol kumandanı tarafından nasıl soyulduğunu anlattı. Hacı Türk tekeli bu juvazinin Kıbrıs işgal harekâtı sırasında bir elini kaybetmiştir.

"Bundan dört ay kadar önce elimi Kıbrıs'ta kaybettiğim için bana bağlanan maaşı almış ve köye gitmek için Kerboran yolu üzerinde durmuştum. Yanımda köyümüzün muhtarı da vardı. O ay ikramiye ayı da olduğu için toplam olarak elime 8500 TL. geçmişti. Biz araba beklerken yanımda bir taksi durdu ve içinden Kerboran jandarma karakol komutanı indi. Taksi şöforüne gitmesini söyledi. Önce ne yapacağını anlayamadım. meğerse niyeti bizi aramakmış. Aradı da. Ama üstümüzden bir şey çıkmayınca üzerimde bulunan 8500 liranın 7500 ünü alarak cebine koydu. Ben itiraz edecek oldum. "Cebini kurşunla doldururum iki sene de bundan yatarsın" dedi. Sesimi çıkaramadım. Midyat'a muhtarla beraber geldik. Ve şikayette bulundum. dava sorgudadır. Muhtar da şahidimdir.

Bu baskı sömürü ve zulüm eylemleri yoksul halkımızın günlük yaşantısı olmuştur. Ulusal demokratik hakları için mücadelede, kararlılığını her zaman göstermiş olan halkımız bu sömürgeci zincirlerini de kırarak eşit ve özgür bir toplum kurmayı er veya geç başaracaktır.

Ceylanpınar direnişi

İşçiler işverenin, sarı sendikaların ve yerel gericiilerin oyunlarını boşa çıkardılar.

Geçen sayımızda Toprak-Su Tarım İşçileri Sendikası (TİS) bağlı olarak Ceylanpınar Devlet Üretim Çiftliği işçilerinin kongresini haber olarak vermiştik. Başarılı geçen kongreden sonra işveren, sarı sendikalar ve yerel gericiler ve onların ardındaki malum örgütler Ceylanpınar'daki ilerici işçi hareketine karşı yeni oyunlar düzenlediler.

Direnin nedeni ücretlerin azlığı ve sözleşmeden doğan bazı sosyal hakların tanınmamasıydı. İlk önce çiftliğin Beyazkule bölgesindeki tarla sürücüleri işi bıraktılar. İşveren, işçileri sindirmek için harekete geçti ve 12 işçi tutuklandı. Bunun üzerine direniş genişledi, Gümüşsu ve Pınar işletmelerindeki işçiler de direnişe katıldılar; direniş tüm işyerlerini kapsadı. Bunun üzerine hırçınlaşan işveren 138 işçinin işine son verdi. Ancak bu baskılar işçilerin birliğini daha da pekiştirdi. Yıllarda günün yirmi dört saatini dışarda işbaşında geçiren 500 kadar çoban 100 bini aşkın koyun sürüsünü bırakarak arkadaşlarının direnişine katıldılar ve 35-40 kilometrelik yolu yaya yürüyerek diğer işçilerle birleştiler.

İşçilerin istekleri arasında, baskının sembolü haline gelmiş olan işyeri müdür vekili Selahattin Korkut'un değiştirilmesi de vardı.

TİS'in işçilerin direnişine sahip çıkması ve onların haklı taleplerinin yanında olduğunu belirtmesi ona yönelik planları boşa çıkardı: Çünkü işveren TİS'in direnişe sahip çıkamaya- cağını, böylece işçilerin güvenliğini yitireceğini hesaplamıştı. İlk günde sözde direnişe sahip çıkar görünen sarı sendikalar ise TİS'in tavrı ve direnişin tüm işçi kitlesine malolması karşısında tavrı değiştirerek onu kırmak için elden geleni yaptılar.

Söz konusu planda etkin rol oynayanların başında Ceylanpınar Belediye Başkanı Geliyordu. Bu kişi direniş boyunca ilginç ilişkiler kurdu. Bir yandan DİSK Genel Merkezine yazı yazarak bölge sendikasının (TİS'in) işçi direnişine sahip çıktığını belirterek merkezle şubeyi karşı karşıya getirmeye çalışırken diğer yandan direnişi kırmak ve TİS'i güç duruma düşürmek için elden geleni yapıyordu. Sendika genel merkezi ile görüşerek çobanların iş başına dönmesi halinde Selahattin Korkut'un görev yerinin değiştirileceğini söylerken, diğer yandan Başbakan ve Tarım Bakanına telefon açarak, "Bu direniş siyasal amaçlıdır, işçi isteklerinin yerine getirilmesi halinde işyerinde disiplin kalmaz. Gerekirse başka yerden işçi getirtip çalıştırırız" diyor. Çobanların direnişini ise tam tersine, Selahattin Korkut'un görevden alınmasına tepki diye gösteriyordu!

Ancak tüm bu oyun ve baskılar işçileri yıldırmadı. Üç bin işçi Ceylanpınar'da bir yürüyüş düzenleyerek birliklerini ve mücadele azimlerini dosta-düşmana gösterdiler. İşçiler bir ağızdan "Halklara özgürlük! Kahrolsun sömürgecilik! Biji azadi! Kahrolsun işveren uşakları ve gericiler!" sloganlarını haykırarak belediyein önünden geçtiler...

İşçilerin bu birliği karşısında işveren teslim oldu. Urfa Valisi ve Jandarma komutanının Viranşehir Belediye Başkanı ve CHP ilçe Başkanının araya girmesiyle DİSK Güneydoğu Bölge Temsilciliği ve TİS sendikası yöneticileriyle Ceylanpınar D.Ü.Ç. Müdürlüğü arasında bir protokol imzalanarak direnişe son verildi.

a) İşveren işten çıkardığı 138 işçinin işe geri alınması ve tutuklu 12 işçinin de tahliyeden sonra işe tekrar alınması,

b) Direnişte geçen günler için işçilerin yevmiyelerinin kesilmemesi,

c) Direniş nedeniyle hiç bir işçi hakkında disiplin kovuşturması yapılmaması,

d) Sözleşmeden doğan 8 liralık zam farkının tüm işçilere ödenmesi kabul edildi.

İşçiler bu direnişle amaçladıkları tüm hakları sağlayamadılar ama, işverenin sarı sendikaların yerel gericilerin ve onların ardındaki karanlık güçlerin oyunlarını bir kez daha boşa çıkardılar. Onların Ceylanpınar'daki devrimci işçi hareketini bozma planları bundan böyle de kursaklarında kalacaktır.

İran Halkları Şahlık zulmüne karşı direniyor

Emperyalizmin hesabına Ortadoğu'da jandarmalık görevi yapmak için çabalayan İran'da son günler Şahın keyfi iyice kaçmaya başladı. İran'da bütün baskılara ve teröre rağmen gösteriler oluyor. Bu gösterilen en önemli özelliği ise açıkça Şah'a karşı yapılmış olmalarıdır.

İran çok büyük petrol gelirlerine sahip olan bir ülkedir. İran aynı zamanda zulmün, gaddarlığın en yoğun olduğu insan haklarının zalimce çiğnen- diği bir ülke olmakla da ün yapmıştır. İran Şahlık yönetimi emekçi insanları, tüm çalışanları bir köleler ordusu olarak görmektedir.

İran toprakları başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalist- ler için bir at oynatma alanıdır. Emperyalizm İran'ı bir örümcek ağı gibi sarmıştır. İran'ın tüm zenginlik kay- nakları emperyalist tekellerin ve onla- rın İran'daki uzantılarının yerli ortak- larının emrindedir. Öyleki emperyalist- ler İran'ı kendi anavatanlarından daha çok kendilerine ait bir yer olarak kabul etmektedirler. İran'lı yerli sömürücüler ise emperyalistlerle birleşmiş, kendi halklarının emeklerini çarçur etmekte- dirler. İran bu haliyle sömürünün en yoğun olduğu ülkelerin başında geliyor. İran'da kutuplaşma çok belirgindir. Kutbun iki ucu birbirlerinden çok uzaklaşmış ve uçurum büyümüştür. Bir ucunda zenginlik-refah, diğer ucunda ise açlık ve yoksulluk var.

İran burjuvazisi İran'da emeğin yarattığı bütün değerlere hunharca saldırmakta, onu yağma etmektedir. İran emperyalist tekeller için çok cazip bir pazardır. Bir yandan kendi ülkelerinde ürettikleri malları satıyorlar bir yandan da sermayeleri ve bankala- rıyla akın ediyorlar İran'a. Ekonomi İran halklarının ihtiyaçlarına göre değil, yerli ve yabancı soyguncuların isteklerine göre şekillenmiştir. İran şehirlerinde vitrinler lüks tüketim mallarıyla doludur. Emperyalizm kendi çıkarına uygun bir biçimde tüketim toplumu haline getirmiştir İran'ı. Onu her yönüyle aynalamakta, insanları, köleleştirmek için çaba harcamaktadır. İran'da büyük lüks ve eğlence semtleri vardır. Sömürücüler oralarda çalınca engellenmektedirler. Kumarhaneler, fu- nus merkezleriyle bu yerler iğrençliği sömürüyü simgeler hale gelmişlerdir. Batıda yapılan en lüks arabalar İran

burjuvazisinin, bürokratlarının, toprak ağalarının emrindedir.

Ancak İran'daki eğlence burjuva- ziyi tatmin etmiyor. Onlar sömürdükle- ri İran halkının alın teriyle Avrupa, Amerika ve dünyanın diğer eğlence merkezlerine akın etmekte, kumarhane vebatakhanelerde günlerini gün etmek- tedirler. Bunların başında ise bizzat Şahın kendisi gelmektedir. Sık sık radyo ve gazetelerden Şah ailesinin Batının bilmem hangi kentindeki evine, sahihsına gidip dinlendiğini öğreniriz. Televizyon kameralarında güler yüzlü aile pek mutlu görünür. İşte bu gülüş ve mutlu yüzün arkasında İran emekçilerinin çileleri, işkenceleri gizlen- mektedir.

Böyle bir sistemi, sömürüyü soygunu devam ettirmek ise elbette kolay bir iş değildir. Bu nedenle Şahlık yönetimi İran'da tam bir terör havası estirmektedir. İran'ın tüm emekçileri en ufak bir demokratik hakka dahi sahip değillerdir. Oranın emekçi halkla- rı çok çalışıyorlar, çok iyi şeyler yaratıyorlar ama onların yarattıklarına emperyalistler ve yerli ortakları el koyuyorlar. Emekçiler ise en küçük bir hakka sahip değiller. Grevler yasak, özgür sendikalaşma yasak. Dernekleş- me yasak. Basın yoluyla düşünce açıklamak yasak. Toplantı yapmak, tartışmak konuşmak yasak. Kısacası İran'ın gerçek sahipleri için İran'da her şey yasak. Yasak olmayan yalnız sömürü, zulüm, terör ve kıyım.

Bu yasaklar ülkesi İran'da insanla- ra yapılan işkenceler korkunçtur. Sömürüyü karşı çıkanların başına gelen ya ölüm ya da zindanlarda çürümedir. Bunu sağlayan en önemli araçlardan biri meşhur örgüt SAVAK'tır. CIA'nın güdümünde ve MİT'le de iyi ilişkileri olan bu örgüt, İran emekçilerinin sömürüyü karşı mücadelelerini engelle- mek için aklı gelen her şeyi yapmakta- dır. Gerek İran işçi sınıfının sosyal ve gerekse Kürt, Azeri gibi halkların ulusal boyunduruğa karşı verdikleri ulusal kurtuluş mücadelelerini boğmak için SAVAK'ın başvuramayacağı yön- tem yoktur. Bu örgütün işkence yöntemleri insanlık için büyük bir yüz karasıdır. İran ilericiilerini elektrikli fırınlarda kızartan işte bu örgüttür.

İran durmadan silahlanıyor ayrıca. Onun silah siparişlerini emperyalist

tröstler heyecanla karşıyorlar. Onlar için İran çok büyük bir müşteri ve dosttur. Ama İran emekçilerinin alın terlerini bu silah fabrikatörlerine veren İran'ın ordusu İran halklarının en büyük düşmanı olduğu gibi bütün Ortadoğu halkları ve ilerici hareketleri için de önemli bir tehliktir. İran bu derece silahlanmakla bir yandan iç- deki sömürüyü devam ettirmek iste- mekte, bir yandan da emperyalizmin çıkarlarını korumak için bölgede önemli görevler yüklenmeye çalışmaktadır.

Ama nereye kadar gidebilir bu? İran'daki insanlık dışı uygulamalar daha kaç yıl sürebilir? İran'ın emekçi halkları daha ne kadar katlanırlar bu baskıya ve zulme? Bu çürümüş, kokuşmuş iğrenç düzen daha ne kadar sürebilir? Bu sistemi yıkmak ve bütün bu çirkinlikleri yok etmek başta İran emekçi halklarının mücadelesine ve onların dünyadaki dostlarının desteğine bağlıdır kuşkusuz. Elbette İran emekçi leri uzak olmayan bir dönemde bunu başaracaklardır.

Nitekim Şahlık yönetimi son günlerde oldukça rahatsız, İran da olaylar oluyor. İnsanlar sokaklara dökülüyor. Şahlık yönetimi alehinde gösteriler düzenliyorlar. Şahın Polisi ise her zamanki görevini yapıyor: göstericilere ateş açıyor, çok sayıda insanı öldürüyor. Fakat gösteriler gene kesilmiyor. İnsanlar mağazalara işyer- lerine saldırıp tahrip ediyorlar. Kargaşa hakim oluyor. Gösteriler yaygınlaşıyor ve İran'ın çeşitli bölgelere dağılıyor. İran gibi baskının yoğun olduğu bir ülkede bunlar kolay işler değildir.

Şah dehşet de korkuyor bunlar- dan. Ama korkunun ecele faydası yok. Bunun da farkında herhalde. Elbette İran'ın emekçi halkları özgürlük bayra-ğını yükseklerde dalgalandıracak ve gerici güçleri yerle bir edeceklerdir sonunda. Bakalım o zaman Şah ve tayfası ne yapacaklar? İşlerinden bir kısmı kaçmayı başaracaklar belki. Batı bankalarındaki paralarını yiyip ölümü bekleyecekler. Belki de bir kısmı Saygon generalleri gibi ABD'de gar- sonluk yapma şerefine erişeceklerdir. Fakat İran halkları onlara ve onların uşaklarına hakettikleri dersi verecek, sömürüyü kovacaklardır. İran toprak- larından. Onlar özgür İranı mutlaka yaratacaklardır. Bundan kimsenin kuş- kusu olmasın.

SIYONİSTLERİN LÜBNAN'DA GİRİŞTİKLERİ YENİ SALDIRI

Emperyalizmin Ortadoğu'daki ma- şası İsrail, Filistin halkına karşı yeni bir soy kırmı hareketine girişti. 30 bin kişiyi aşkın asreki birliklerle Lübnan topraklarına giren İsraili saldırganlar, filistinlilerin yanı sıra Lübnan halkını da sivil-asker demeden katlettiler. Uçaklarını, tank ve toplarını sivil hedeflere karşı açıkça kullandılar. Bu insanlık dışı saldırı televizyonlarda tüm dünyaca izlendi. Lübnan'daki sağcı gerici, güçler falanjistler ise bu işte siyonistlere yardımcı oldular ve böylece sağcıların dünyanın her yerinde emperyalistlere uşaklık ettiğinin yeni bir örneğini verdiler.

ABD'nin İsrail'in bu saldırıya girişeceğini önceden haberdar oldu- ğu ve bunu onayladığı bilinmektedir. Ama nasıl üzerinde durulması gereken, gerici Arap rejimlerinin tutumudur. Bu ve Suudi Arabistan yalnızca saldırıyı kinamakta, ya da kınar görünmekle yetindiler. Enver Sedat da saldırıyı sözde kınar göründü.

Oysa son aylarda izlediği teslimiyetçi politika ile, Filistinlilere karşı Mısır'da yaratılan kampanya ile siyonistlere bu saldırı cesaretini veren asıl Sedat'ın politikası oldu. Mısırlı gericilerin bir an önce Filistin sorununda herhangi bir yükümlülükten kurtulmaya çalıştıkları, Filistinlileri feda etmeye hazır oldukları artık açığa çıkmıştır. Zaten arap

gericileri şimdiye dek bir kaç kez Filistin halkını arkasından vurdular. Ürdündeki kanlı 9 Eylül ile iki yıl kadar önce Lübnan'da yeralan Tel-Zaatar olayı hatırladadır.

Bu son saldırı sırasında ilerici görünen Arap devletleri de Filistin ve Lübnan halkını yalnız bırakmamak için ciddi bir adım atamadılar. Buna karşılık, en üstün silahlarla dişine kadar donanmış azgın düşmana karşı Filistin- liler ve onların Lübnan'daki ilerici dostları yiğitçe savaştılar. İsrail Lübnan topraklarında umduğu kadar rahat ilerleyemedi. Bu saldırı ona çok pahalıya mal edildi. Filistinli savaşçılar gözüpek bir direniş göstererek gerilla savaşı yöntemleri kullanarak düşmana önemli kayıplar verdirdiler.

Siyonist saldırganlar bu saldırıya gerekçe olarak gerillaların İsrail'de giriştiği otobüs eylemini gösterdiler. İsrail Başbakanı Begin, Yahudi kanı- nın karşılıksız döküldüğü günler artık geçmiştir!" diyordu. Ancak bu sözler sadece İsrail ve dünya kamuoyunu aldatmak için söylenmiştir. İsraililerin kanını dökenlerin kim olduğunu elbet bay Begin ve yanındaki öteki milita- ristler iyi bilirler. Bu kanı faşistler, emperyalistler ve dünyanın her yanı- rındaki gericiler döktü; yoksul Filistin halkı değil. Bugün ise Begin'in ve öteki siyonistlerin yaptığı emperyalistlere

maşalık yapmaktan, Ortadoğu'da onla- rın çıkarlarını korumaktan başka birşey değildir. Siyonistler Filistin halkının topraklarını işgal ettiler. İsrail kurul- duğu günden beri sürekli bir yayılma politikası güttü; bugün de bu politikayı terketmiş değil.

İsrail egemen sınıflarının güttük- leri bu saldırgan politikayı karşı çıkanların başında bizzat İsrail'deki uyanık emekçiler ve onların devrimci demokratik örgütleri geliyor. Nitekim İsrail Komünist Partisi bu saldırıya, daha öncekilere de olduğu gibi, karşı çıktı. Siyonistler, parlamento gelenek- lerini çiğneyerek, suratlarındaki de- mokrasi maskesini atarak komünist milletvekillerini zorla kürsüden indirdi ler, konuşutmadılar. Daha birkaç gün önce de Telaviv'de yapılan bir mitingde elli bini aşkın bir kitle bu yayılma politikasına, saldırganlığı karşı çıktı, savaş değil ekmeğe, iş ve konut istediğini söyledi. Bu mücadele içinde gide gide Filistin ve İsrail emekçileri çıkarlarının bir olduğu bilincine daha çok varacaklar ve dayanışmalarını güçlendireceklerdir.

Siyonistlerin saldırgan politikası kendilerine bir çözüm getirmeyecektir. Filistin halkının mücadelesini durdur- ma çabaları boşunadır. Filistin halkı da diğer tüm ezilen halklar da er geç özgürlük mücadelesini başarıya ulaştı- racak, barışçı ve ileri bir toplum kurmayı başaracaklardır.

SIN' ET Û ÇAND

DERHEQA HELBESTÊN NUROZÊ

Xwendevanên delal,
Me di hejmara çaran da hûn gazi
nivisandina helbestên Kurdi bo Nurozê
kiribûn. Xwendevanan 31 helbest ji me ra
şandin. Ji wan du hew tirkî hatine
nivisandin (yek ji Kırıkhanê, yek ji
Mûşê). Ji Hekkariyê ji xwişkeke me,
helbesteke Cigerxwin piçek guherandiye û
nivisandiye, ew ji nabe... Eva her sê li
der man. Juriya me ji nav 28 helbestên
mayî yê ku hejari neşirkirinê ne, wan
dibijêre û em di vê rûpelê da wana neşir
dikin. Piştî juri da nav neşirbûyîyan da
yekemin, duwemin û sêwemin dê bibijêre.
Me, bo nivisandina helbestên Nurozê
gelek zemanek kurt dabû. Disa ji
helbestên ku hatin neşirandin. Her use
ji, em dixweş bûn ku gelek xwişk û
birayên me yê jêhati hene, dikarin bi
awaki gelek xweş bi Kurdi binivisînin.
Ewên ku ji me ra helbest şandine,
piraniya wan karker, gundi û xortên
nugihîştî ne. Bona vê yekê, em bi
dixweşî, bi bir û bawari li rojên pêşiyê
dinhêrin. Edî, çiqas zordestiyek mezin li
ser zimanê me û çanda me hebe ji, nikare
pêşveçûna wê bide seknandin.
Ji ber ku ciyê me teng bû, em di vê
hejmarê da nikarin li ser sinet û çand, ji
van helbestên pêve tiştek din neşir bikin.
Bona vê yekê ji xwendevan bila qayte
qisûran nekin.
Bi silavên me yê germin...
NUROZA WE PIROZ BE!
ROJA WELAT

NOT: Di hejmarên pêşiyê da ji emê disa
helbestên nurozê neşir bikin.

CEJNA WELAT

Dijminê Hitler û sa,
CIA û SAVAK û wisa,
Xwinmêj û koledara,
Rohistî neyara!

Dosta me,
Yara me,
Mizgina bihara me!

Cejna Kurdistan
Newroz,
Diji zordestan
Newroz,
Remza bindestan
Newroz,
Li gelên cihanê piroz.

Ew neyarên din û har
Wek Dahak in, wek mar.
Emin Kawayê merdan
Va dijmin revîn ji meydana

Dosta me,
Yara me,
Mizgina bihara me

Cejna welat i
Newroz,
Gelek xêr hati
Newroz,
Remza felat i
Newroz,
Li Kurdistanê
Piroz!

BARGIRAN - Tatvan

HUNRAWÊY

NEWROZ

Iro li me Newrozi hat
Xêlî û şahî bo me hat
Agir li her ci xweş hilat

Newroz bîji, Newroz bîji
Kawayê hesinker bîji

Meşxel mî hûgirtin bi paz
L'waran me dani cerg û baz
B'sed lori û awaz û gaz

Newroz bîji, Newroz bîji
Kawayê hesinker bîji

Xort û keçik bi dengên bilind
Bangê didan bajar û gund
Newrozi hat sersala dîl

Newroz bîji, Newroz bîji
Kawayê hesinker bîji

Zordestî mîr, serbestî hat
Bindestî çû, aşîti hat
Azadi bû Kurd û Welat

Newroz bîji, Newroz bîji
Kawayê hesinker bîji

Kurdistan bi te her xweş bîbî
Pirozi û şahî bîbî
Tim Kurd weki Kawa bîbî

Newroz bîji, newroz bîji
Kawayê hesinker bîji

EZİZ BOHTI - Stember

NEWROZ

Cejna azadi Newroz,
Xweşî û şadi,
Newroz!
Bo me murad i newroz,
Piroz,
Sed hezar piroz!

Tu cejna me Kurdan i,
Seranserê cihan i,
Bo me remz û nişan i.
Piroz,
Sed hezar piroz!

Biji cejna biharê,
Bist û yekê adarê,
Mizgina dost û yarê.
Piroz,
Sed hezar piroz!

Tu dermanê jinê yî,
Him agirê kinê yî,
Tu roja evînê yî.
Piroz,
Sed hezar piroz!

BARGIRAN - Tatvan

NUROZ

Nuroz cejna me Kurda
Azad bin nav welat da
Nuroz roja azadi
Em dixwazin dîşadi

Bist û yekê adarê
Zordestan bixin xwarê
Nuroz roja serbesti
Em naxwazin bindesti

Nurozê piroz bikin
Têkoşina xwe çekin
Rojên xweş pîr nêzik in
Rêya Markîs Mêzekin

D. BARAK - Lice

NUROZ

Isal derbas bû dema barana
Nuroz nêzik bû li Kurdistanê
Hevalo rabe, pismamo rabe
Egir tu vêxe li serê zozana

Pismamo rabe li germiyana
Hevalo rabe li Kurdistanê
Gelên cihanê çûne ser heyvê
Çiman tê nerî serê zozana

Ji şiva cotkaran û çoyê şivana
Emê peydakin tir û kevana
Em nema dîrsin ji koledara
Ji xanedana, xwedî sermiyana

Gelê min şiyar bû wek qehremana
Serê xwe dakirt bi bir û ramana
Gelê min şiyar bû bi sedhezara
Nema têhiştê di heps û zindana
Hevalo rabe, pismamo rabe
Nabe tu bîmîni li şûn kewrane

Iro Nuroz e li Kurdistanê
Egir tu vêxe li serê zozana
Egir tu vêxe li serê Agirî
Bila ronî ke hemû meydana
Ala min hilde li serê Sipanê
Timî bilind ke heya bi ezmana.

XAMEVAN - Berlin

NEWROZ

ey newroz, newroz
newroza bindestan
ronaya hemû çavan
mîradê hemû dîlan
çima tu li Kurdistan
qedex kîm koledaran

Kuştina wan zorkeran
karker KAWA ra maye
Iro ew doza me ye
kuştina hemû xwinmîjan

ey newroz, newroz
tu mizgina rizgari
ger min ji bona te
bira herdem ser seran
ser çavan

em iro li Ewropê
te piroz dikin newroz
weki çiya deng didin
dîqêrîn heyar dibên
ew hawar bona te ye

cejna gelê rojnêdî
êdî bese bindestî
emê te serfirazkin
doza te'î me xuyaye
ew rêya sosyalîzm e
hemû kesk û sor û zer e
ew ala karkeran e
ew ala cotkaran e

ey newroz tu cejna belangazan
zarok ji te şiyar dibîn
dibên her bîji newroz.

DERSİM SOREŞ-Frankfurt

DAWERA AZADIYE

Ji berê da tu heyî
Ey newroza doza me
Dimîm ez, te bernadim
Piroz dikim te her sal.

Ne' gotina sîsê-çar
Ciha tevde kir fikar
Tuneya teng û tari,
Ronayi û fireyi...

Li te nakim neyari
Mizginiya bihar i
Wek cihanê mezin i
Dirokya cotkaran i.

Li pêş çavê dujmin da
Tu têkoşin û yar i
Heya hebim li cihan
Piroz dikim sersalan

Diya min got, berxê min
Rabe tevdir bibine
Şahinan binivise
Newroz bêdang nemine...

Ser dujmin da dikim qir
Ruja nuh nakim ji bir
Biji roja newroz can
Cejna Kurdê qehreman...

E.ŞUKRULLAH - BİTLİS

NEWROZ

Eyda me ya şah newroz e
Emê disa şevê li kene roje
Newroz eyda me hamû Kurdan e
Em bi dixweş dibin biro cane
Çi ku ew eyda bav û bapiran e
Iro emê agirî hildin li serê çiyane
Bila derkevin xortên me, bigrin govendane
Emê heta kingê bîminin li hêviya wane
Ku ew vê ronahiyê binin navê bajarane
Bila dewlet bêbextiyê neke li me Kurdane
Bila çavêd xwe vekin û bîzanin îşev e
Agirê newroz dihilbîr li pênçe ordane
Yek Tirk û Iran e, yê din Surye û Iraq û Erivan e
Kurduno, hûn baş bîzanin dê û bavê me yek e
Newroze me yek e û welatê me Kurdistan e

H.GÜZEL - VAN

"GELAN RA AZADI" Û GUR...

Waxteki lı çiyê gurek hebû. Gurek gir û qelew. Lı wi çiyayi ji wi bitir gur ji tunebûn. Lı dora wi têr nêçir hobû: Rovi, kergoşk, kuzê û serda ji pez û dewarên gundiyan... Ew ji kuna xwe derdiket, weki dilê xwe li nav rêlan, zinaran dimeşiya, gava birçî dibû xwe davêt ser kergoşkeki en berx û bızineki gundiyan porçe dikir.

Jı bo wi dinya bedew bû, azadi û aşîr hebû...

Rojeki çend gurên din hatin wi çiyayi. Kêfa gurê me reviya. Berê lı ser nêçiran şer kîrin, piştî lı hev hatin, gotin: "Çiya mezin e, ew bî tîrî me hemûyan dîke; em çima şer dîkin?"

Disa rojên rehet vegerin; azadi û aşîr şunda hat.

Çend salan gurên me wek bira jin. Tîrî xwe kergoşk, rovi, xezal û mîh û kerên gundiyan xwarin. Paşê bo wan rojên teng hatin.

Şivan û gundiyan çek girtin û bî dû wan ketin. Beranan û cıwangan bî strûhên xwe, hespan û keran bî pîhnên xwe berê wan dan. Roviyan, kergoşkan, xezalan, berxan û karan hatin cem hev, gotin:

"Jı me ra azadi, guran ra mirin!"

Himber van bûyeran gur ecêbman, enîrin, kîrin zûre-zûr û gotin:

"Hela bînhêrin, hela bînhêrin... Dîbêjin, jı me ra azadi!"

"Çawa dibe, zagonê çiyê hat şikestin!"

"Aşîrî çû, anarşî hat!"

"Azadiya me jı dest me dîçel!"

Guran, bî vî awayî, lı ser azadi û aşîrîyê şematek usa kîrin ku erd û ezman hejiya...

Em vê çirokê şabêşî ser Demirelan, Tirkêşan, Bozbeğliyan, Çelebiyan û Şerbetçiyan dîkin...

"HALKLARA ÖZGÜRLÜK VE KURLAR..."

Bir zamanlar bir dağda iri, besili bir kurt yaşıyordu. O dağda ondan başka da kurt yoktu. Bol av vardı çevresinde: Tilkiler, tavşanlar, sansarlar, üstelik de köylülerin koyunları, sığırları... Deliğinden çıkar, ağaçlıklar, kayalar arasında keyfince dolaşır, acıktığı zaman da bir tavşanın üstüne atılır, ya da köylülerin bir kuzusunu, keçisini parçalardı.

Onun için dünya güzeldi, özgürlük ve barış vardı...

Bir gün o dağa bir kaç kurt daha geldi. Kurduzumun keyfi kaçtı. Önce av üstünde kavga ettiler, sonra anlaştilar: Dediler ki: "Dağ büyüktür, hepimize de doyunca yeter; neden çekişiyoruz sanki?"

Rahat günler yeniden geri geldi, özgürlük ve barış da...

Bir kaç yıl kurtlarımız kardeş gibi yaşadılar. Doyunca tavşan, tilki, geyik ve köylülerin koyunlarını, eşeklerini yediler. Sonra güç günler gelip çattı.

Köylüler ve çobanlar silahlanıp peşlerine düştüler. Koçlar ve tosunlar boynuzlarıyla, atlar ve eşekler tekmeleriyle onlara karşı koydular. Tilkiler, tavşanlar, geyikler, kuzular ve oğlaklar ise bir araya gelip şöyle bağırıldılar:

"Bize özgürlük, kurtlara ölüm!"

Bütün bu olup bitenler karşısında kurtlar şaşkırdılar, öfkeye kapıldılar. Var güçlerince uluyup şöyle dediler:

"Hele bakın, hele bakın... Bize özgürlük, diyorlar!"

"Nasıl olur, dağ yasası çiğneniyor!"

"Barış gitti, anarşî geldi!"

"Özgürlüğümüz elimizden gidiyor!"

Böylece kurtlar, özgürlük ve barış üzerine öyle bir şamata kopardılar ki yer yerinden oynadı...

Bu masal Demirellere, Türkşelere, Bozbeğlilere, Çelebilere ve Şerbetçilere armağan olsun.

HITLER, BOGOS Û MİRE MERAŞI

Hitler çıma ewqas dıjminê Cuyivan bû?

Ewi dıgot, Cuyi, xwina Cermanan yê bilind û pak xıraw dıkin. Paşê eşkere bû ku, xwina Hitler bî xwe ne ewqas pak e, him ji xwina Cuyivan tevî ye.. Waxteki dapira Hitler lı Wıyanê lı cem Cuyiki dewlemend carıye bû, lawê malê ew ducani hıştîbû...

We ditiye: ewên ku paşê dibîne Mısılman, bî mısılmaniya kesî qayil nabin! Lı ser her qezikê behsa Mısılmaniye dıkin û meriv bêzar dıkin...

Çend mehan berê lı rojname derheqa nijadparêzêki bî nav û deng xeber derketin. Ewi ku jı Qıbrısê hatiye û navê bavê wi jı Bogos bûye...

Serhatiya wi çıqas jı nêzıki Hitler e!...

Pir kes hene ku jı qeziya "Gelen ra azadi" din dibin. Lı eslê wan bigerin, hûnê bîbinin ku ew jı "Mısılmanê paşin" in... Mav û bapirên wan Kurdin û hin jı salmezînen wan bî kurdi xeber dıdin.

Begê Meraşı! Tu jı vê yekê baş dızanî... Heramzade!

HITLER, BOGOS VE MARAŞLIBEY...

Hitler neden o kadar Yahudilere düşmandı?

O diyordu ki Yahudiler, yüksek ve soylu Cermen kanını bozmaktalar. Sonra anlaşıldı ki Hitler'in kendi kanı da o kadar temiz değil, hem de ona Yahudi kanı karışmış... Bir zamanlar Hitler'in büyük annesi Viyana'da zengin bir Yahudi'nin evinde hizmetçiydi. Evin oğlu onu gebe bırakmıştı...

Görmüşsünüzdür, sonradan Müslüman olanlar kimse'nin müslümanlığını beğenmezler. Her sözün başında müslümanlıktan söz açar ve adamı bıraktırırlar.

Bir kaç ay önce gazetelerde ünlü bir ırkçı hakkında haberler çıkmıştı...

Hani şu babasının adı Bogos olan Kıbrıs'tan gelme kişi hakkında...

Onun hikâyesi ne kadar da Hitler'inkine benziyor!

Bir çok kişi "halklara özgürlük" sözüne deli oluyorlar. Asıllarını araştırın, göreceksiniz ki onlar da "sonradan Müslüman" olanlar takımından... Çoğunun babası-dedesi Kürttür ve hâlâ yaşlıları Kürtçe konuşurlar. Maraşlı bəyzade! Sen de bunu iyi bilirsin... Haramzade!

GUR Û BERXIK

Çiroka gur û berxikê bî nav û deng e: Rojeki gurek birçî lı nêçira xwe digeriya. Ew dı newalek zelal rasti berxikê hat. Bo xwarina wê lı manan geriya û got:

"Tu ava mın şolî diki..."

Berxikê bî nermî lê vegerand:

"Çawa dibe? Ez lı jêr im, tu lı jor..."

Gur rûyê xwe tîrşîr û got:

"Te par qeziyên xırab jı mın ra gotiye..."

"Ez par ne lı dinê bûm; te ne diye, ez berxê şîr im."

"Ku tu nebi jı, biray te ye..."

"Birayê mın tune ku heqê te da tîştên xırab bêje."

Ser vê bersivê gur enîrî û got:

"Birayê te nebe jı, yek jı we ye, gidî! Ez zanîm hûn, kûçîk û şivanên we derheqa mın de çî tîştên xırab dibêjin..." got û dev avête berxike, hilda bir daristanê û zagona guran anî cih. Ango wek mideymomi curmê wê jê ra xwend, wek qadî qerar da, temyiz û tîşt jı dı nav da..."

Zagona guran lı welatê me xweş tê zanin. Dı wan rojên paşin, guran disan dengê xwe bilind kîrin, bo xwarina me lı manan digerin. Lê bila ewqas lez û bez nekin. Berxik jı êdî berxa şîr nîne, bûye beran. Dibe ku, lı çiyê ku goştê wî zikê gur tîrke, qoçên wî hûrê gur biqelışînin... Car heye ku nêçirvan dibe nêçir...

KURLA KUZU

Kurla kuzunun öyküsü ünlüdür: Bir gün aç bir kurt av arıyordu. Duru bir dere suyunda bir kuzuya rastladı. Onu yemek için bahane arıyordu:

"Suyumu bulandırırıyorsun," dedi.

"Nasıl olur" dedi kuzu, "sen yukardasın, ben aşağıda..."

Kurt yüzünü ekşiterek şöyle dedi:

"Sen geçen yıl bana küfredmişsin..."

"Ben geçen yıl lı ha doğmamıştım. Görmüyor musun, süt kuzusuyum."

"Sen değilsen kardeşin küfredmiştir."

"Ama benim kardeşim yok ki..."

Bu cevap üzerine kurt öfkelenildi:

"Kardeşin olmasa da sizden biridir işte! Sizin, çobanlarınızın ve köpeklerinizin hakkımda neler konuştuğunuzu bilmiyorum muyum sanki..." dedi ve ardından kuzuyu kapıp ormana götürdü, orada kurt yasalarını yerine getirdi.. Yani onu savcı gibi suçladı, yargıç gibi karar verdi; temyizi, infazı da içinde...

Bizim memlekette kurt yasası iyi bilinir. Son günlerde de kurtlar seslerini iyice yükselttiler, bizi yemek için bahaneler arıyorlar. Ama bu kadar acele etmesinler. Kuzu artık süt kuzusu değil, koç oldu. Ola ki onun eti kurdun midelerini şenlendireceğine, koçları barsaklarını deşsin...

Gün olur, ava giden avlanır...

AZADIYA SEKSİ DA WEZİREK CIWAN

Çend rojan berê, Wezirê Çandi ya Hukumeta nuh, mina serokwezirê xwe beyanek gelek demokrat (l) pêşkêşkir û got: "Em ne lı hember çêkîrîn û nişandana filmên seksî ne. Hukumet lı tîştên ewa naqelîwe. Herkes bî xwe dikare qerar bide ku, "ezê biçim vê filmê bîbinim, an ne binim..."

Merv jı van ramanên demokrat gelek dîlxweş dibel Heke wezirê me yê ciwan û Simbêlreş gawek din bavêje û heqên homoseksüelan jı biparêze, anga bo wan jı û serbestî bixwaze çêtir dibe û dı welat da demokratî gelek pêşda diçe...

Hindik ne mabû birkim, tîştêk din heye ku nîzanîm tê bira kesil Ew jı lı Tirkîyê azadiya ramani ye.. Dı dema 12. Adarê neşirvanên wek Silêman Ege û Mîzafer Erdost qasî 30 sal ceza xwarin. Û tevî wan pîr merivên din.. Niha jı zordestî lı ser pîrtûkan kovar û rojname, neşirvan û pîrtûkxanan ne kê m e. Xasîma, evên ku wek Roja Welat nivçe Kurdî derdikewin lı ser wan...

Rast e, azadiye ramani ne ewqas giring e...Lê disa jı heke wezirê me keremkî, piçek jı bî wê mijûlbin, baş dibe....

FİSE GENEL SEKRETERİ İLE BİR RÖPORTAJ

● Gazetemizin muhabiri, TÖB-DER'in düzenlediği Demokratik Eğitim Kurultayı'na katılmak üzere Türkiye'ye gelen FİSE (Dünya Öğretmen Sendikaları Federasyonu) Genel Sekreteri Sayın Daniel Retureau ile bir görüşme yaptı. Muhabirimizin sayın Retureau'ya eğitim ve kültür sorunları, Kürt halkının dili ve kültürüne yapılan baskılar ve özel olarak da ROJA WELAT'a yapılan baskılarla ilgili olarak sorduğu soruları ve onun yazılı cevaplarını aşağıda okurlarımıza sunuyoruz.

ROJA WELAT-Sayın Retureau, bazı konularda görüşlerinizi öğrenmek istiyoruz. Öncelikle bize FİSE'nin amaçlarını kısaca anlatır mısınız?

DANIEL RETURAU -FİSE'nin başlıca amaçları şunlardır:

-Tüm ülkelerde demokratik bir eğitim sistemini gerçekleştirmek; genç kuşakları, ulusal kültürleri ve meslek eğitimleri yönünde bilimsel bilgi ile donatmak; okur-yazar olmamayı tümünden ortadan kaldırmak,

-Silahlanma yarışının sona erdirilmesi ve barışçı düşüncelerin geliştirilmesi; Askeri harcamaların azaltılması ve bu mali kaynakların, halkların ekonomik sosyal ve eğitim gelişmeleri uğrunda harcanması için çalışmak,

-Öğretmenlerin hak ve menfaatlerini savunmak hükümetlerin herhangi bir sınırlamaya tabi tutulmayan toplu sözleşme ve grev hakkı da dahil olmak üzere, tüm medeni ve politik hakları ve sendika haklarını tanınmasını sağlamak için çalışmak,

-Gerek mesleki haklarını savunmak, gerek faşizme, ırk ayrımına ve emperyalist baskı ve sömürünün her biçimine karşı koymak için öğretmenler ve diğer sendikalar arasında dayanışma sağlamak,

-Çokuluslu tekelere ve onların yeni sömürgeci siyasetlerine karşı mücadele etmek; ülkelerin ekonomik bağımsızlıklarına ve ekonomik, sosyal, kültürel kalkınmalarına olanak veren uluslararası yeni bir ekonomik düzenin gerçekleşmesi için çalışmak.

SORU 2- Sizce demokratik bir eğitimin ana özellikleri nelerdir?

CEVAP- Demokratik eğitim ancak demokratik bir ülkede gelişebilir. Bunun için sınıf, din ve politik görüş ırk ve cins ayrımı yapılmaksızın herkes için eğitim eşitliğinin varolması gerekir.

Yine, eğitim sisteminden yararlanabilmeleri için yoksul halkla, işçi ve köylülere

yardımcı olacak sosyal ve ekonomik tedbirler alınmalıdır.

Demokratik eğitim içerik olarak kişiliğin çok yönlü gelişimini, ülkede varolan çeşitli kültürlerin korunmasını, ülkenin bilimsel, teknik ve kültürel gelişimini amaçlamalıdır.

Öğretmenler, veliler ve öğrenciler, eğitimin planlanması, eğitim amaçlarının belirlenmesi, okul ve üniversitelerin yönetimi için birlik oluşturmalıdır. Öğrenim ulusal dillerde (anadilde) yapılmalıdır.

SORU3-Türkiye'de ve diğer sömürgeci ülkelerde, sömürge halkın ulusal ve demokratik hakları üzerinde yoğun baskıların, asimilasyon ve jenosid uygulamalarının henüz sürmekte olduğu bir dünyada yaşıyoruz. FİSE'nin, ulusların kendi geleceklerini belirleme hakkı konusundaki görüşlerini açıklar mısınız?

CEVAP -FİSE halklara uygulanan politik baskıların karşısındadır ve onların kendi geleceklerini belirleme kararlarını olanca gücüyle destekler. Bize göre, tüm ulusal gruplar kendi ulusal kültürlerini ve dillerini koruma ve geliştirme, politik ve ulusal özgürlüklerden yararlanma hakkına sahip olmalıdırlar.

SORU 4-Türkiye burjuvazisi, Kürt halkının ulusal ve demokratik haklarını acımasız bir baskı altında tutmaktadır. Uluslararası antlaşmalara, özellikle de Helsinki Nihayi Belgesi'ne ters düşen bu tutumu, 15 milyon eğitim emekçisinin uluslararası örgütü olan FİSE nasıl karşılar?

Kürtlerin dilini ve kültürünü zoraki asimilasyon yoluyla yoketmeyi amaçlayan Türk burjuvazisinin bu eğitim politikasını nasıl görüyorsunuz? Kürt ulusunun dili ve kültürü üzerindeki bu baskılara son verilmeden Türkiye'de gerçekten demokratik bir eğitim düzeni gerçekleştirilebilir mi?

CEVAP-Bu soruyu 2. ve 3. şıklarda cevaplandırdım. Şunu da eklemek isterim ki FİSE, 11. olağan Konferansında aldığı bir kararla, Helsinki Konferansı Nihayi Belgesi'nde belirtilen tüm kararları desteklemekte ve bunların gerçekleşmesini istemektedir. Kürt halkı da tüm diğer halklar gibi ulusal ve demokratik haklardan yararlanmalıdır.

SORU 5-Kürtçe-Türkçe olarak yayınlanmakta olan ROJA WELAT adlı gazetemiz üzerinde sürdürülen ırkçı-şoven baskılar Avrupa ülkelerinde de çeşitli demokratik kuruluşlar tarafından kınandı. Bu konuda da konuşmak ister misiniz?

CEVAP-Biz tüm ulusal gruplar, demokratik örgütler ve bireyler için basın özgürlüğü ve düşüncelerini açıkça belirtmek hakkından yanayız. ROJA WELAT'la dayanışma içinde olduğumuzu tekrar belirtir, onun basım ve yayımına karşı yürütülen tüm baskı girişimlerini protesto ederiz.

özgürlük

aylık siyasi dergi

yolu

- Bağdat İrkçı Rejiminin Terörü ve kitlesel Cinayetleri Devam ediyor.
- SOVYETLER BİRLİĞİNDE YAŞAM
- GERİCİ GÜÇLERİN TAKDİĞİ ve CHP
- 21 Mart İrkçılıkla Mücadele günü ve NEWROZ

35 NİSAN

KÜRTLER

CİLT 2

ROJA WELAT

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKDIN!

Sahibi: Mustafa AYDIN • Yazı İşleri Müdürü: FİKRET AKAY • Her ayın 1'inde ve 15'inde çıkar • YÖNETİM YERİ: Sumer Sokak, 12/2, Demirtepe - ANKARA • Abone şartları: Altı aylık 50, yıllık 100.TL. Dış ülkeler için iki katıdır • Baskı: EM-AŞ ANKARA 1978

Xwedî : Mustafa AYDIN • Berpirsiyar: FİKRET AKAY • Navnîşan : Sumer Sokak, 12/2 Demirtepe - ANKARA • Şertên abone Bo 6 mehan 50, salî 100 lîraye Tîrkiye, bo welatên fêrvayî du qat e •